

وزارت مسکن و شهرسازی
معاونت شهرسازی و معماری

مجموعه ضوابط و مقررات شهرسازی و معماری
مصوبه مورخ ۱۳۸۷/۱/۱۹ شورایعالی
شهرسازی و معماری ایران



مکتب تحقیقات ساختمان و مسکن

شماره نشریه پی-۵۰۸

ضوابط طراحی معماری ساختمان‌های مناسب سالمندان

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ



مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن

جمهوری اسلامی ایران
وزارت مسکن و شهرسازی

ضوابط طراحی معماری ساختمان‌های مناسب سالمندان

کمیته تخصصی ضوابط طراحی معماری برای سالمندان

نشریه شماره: صن - ۵۰۸

چاپ اول: ۱۳۸۷

| | |
|---------------------|--|
| عنوان و نام پدیدآور | : ضوابط طراحی معماری ساختمانهای مناسب سالمندان/ کمیته تخصصی ضوابط طراحی معماری سالمندان |
| مشخصات نشر | : تهران: مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، ۱۳۸۷. |
| مشخصات ظاهری | : ۵۰۸ ص. |
| فروست | : مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن؛ نشریه شماره: خ - ۹۷۸-۹۶۴-۹۹۰۳-۷۷-۴ |
| شابک | |
| وضعیت فهرست‌نویسی | : فیبا |
| یادداشت | : ص. ع. به انگلیسی: Code of Practice of Architectural Design for Suitable Houses for the Aged People |
| یادداشت | : کتابنامه: ص. [۴۵]-[۷] |
| موضوع | : معماری و سالمندان |
| موضوع | : خانه‌های سالمندان - طرح و ساختمان |
| شناسه افزوده | : مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن |
| شناسه افزوده | : ایران، وزارت مسکن و شهرسازی، کمیته تخصصی ضوابط طراحی معماری سالمندان. |
| رده‌بندی کنگره | : NA۲۵۴۵/۲۶۳ خ - ۱۳۸۷ |
| رده‌بندی دیوبی | : ۷۲۸/۳۱۴ |
| شماره کتابشناسی ملی | : ۱۳۳۲۱۱ |

تصویبه شماره ۸۷/۵۵۱ چاپ کتاب، شورای علمی انتشارات مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن



مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن

ضوابط طراحی معماری ساختمان‌های مناسب سالمندان

کمیته تخصصی ضوابط طراحی معماری سالمندان

نشریه شماره: خ - ۵۰۸

ناشر: انتشارات مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن

شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

بها: ۷۰۰۰ ریال

تنظیم برای چاپ: نسرین مقدس

لیتوگرافی، چاپ و صحافی: مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن

مسؤولیت صحت دیدگاه‌های علمی بر عهده نگارنده‌گان محترم می‌باشد.

کلیه حقوق چاپ و انتشار اثر به ناشر تعلق دارد.

نشانی: تهران، بزرگراه شیخ فضل آ... نوی، خیابان پاس فرهنگیان، خیابان ارشاد خیابان سوم صندوق پستی: ۱۳۱۴۵-۱۶۹۶

تلفن: ۸۸۲۵۵۹۴۲-۶ دورگار: ۸۸۲۵۵۹۴۱

پست الکترونیکی: president@bhrc.ac.ir صفحه الکترونیکی: <http://www.bhrc.ac.ir>

دفتر فروش: تهران، خیابان ولی عصر، میان‌ولی عصر، مجتمع اداری - تجاری ولی عصر، واحد ۸۲ تلفن: ۰۹۹۴۰۳۶۰

ISBN: 978-964-9903-77-4

شماره شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۹۹۰۳-۷۷-۴

وزارت مسکن و شهر سازی - هماونت شهرسازی و معماری

تاریخ: ۸۷/۰۴/۲۶

شماره: ۳۰/۱۲۲۸۵

دیرخانه شورایعالی شهرسازی و معماری ایران

بسمه تعالیٰ

جناب آقای دکتر فاطمی عقداء

معاون محترم وزیر و رئیس مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن

موضوع: اعلام مصوبه شورایعالی شهرسازی و معماری

با سلام

احتراماً، به استحضار می‌رسانند:

شورایعالی شهرسازی و معماری ایران در اولین جلسه سال جاری در تاریخ ۸۷/۱/۱۹، پیرو
میاخت جلسه ۸۶/۸/۲۲ خود و ۲۰ جلسه کمیته تخصصی و دو جلسه کمیته فنی، ضوابط
طراجی معماری خانه‌های سالمدان را با تأکید بر صورت جلسه مورخ ۸۶/۱۲/۱۵ کمیته فنی
تصویب نمود.

ضمناً شورایعالی از تهیه کنندگان این مجمعوّه تقدیر و بر لزوم تهیه ضوابط معماري از
این دست، تأکید نمود.

مراتب جهت استحضار و صدور دستور انتشار دفترچه ضوابط و ارسال یکصد نسخه از
آن جهت ابلاغ به مراجع ذیریط اعلام می‌گردد.

امیرفر جامی

معاون وزیر و دیرخانه شورایعالی

شهرسازی و معماری ایران

dabir@mbud.gov.ir

تاریخ:

وزارت مسکن و شهر سازی - همایون شهرسازی و معماری

شماره:

دفترخانه شورای عالی شهرسازی و معماری ایران

صور تجلیسه مورخ ۱۵/۱۲/۸۶

با عنایت به ارجاع مجموعه ضوابط طراحی معماری ساختمانهای مناسب سالمندان در تاریخ ۸۵/۸/۲۲ از طرف شورای عالی شهرسازی و معماری ایران به کمیته فنی این کمیته به تشکیل کارگروه تخصصی مشکل از نمایندگان وزارت مسکن و شهرسازی، وزارت کشور، وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح، وزارت جهاد کشاورزی، سازمان میراث فرهنگی و گردشگری، سازمان مهندسی و کنترل ساختمان، ضمن اصلاح ضوابط به شرح ذیرچه پیوست، موارد زیر به شورای عالی پیشنهاد می‌نماید.

- ۱- ضوابط پیوست در کلیه مراحل تهیه و اجرای طرح‌های توسعه شهری (جامع، تفصیلی و اجرایی) برای کلیه دست‌اندرکاران و مراجع ذیربیط لازم الاجرا بوده و در مراحل مختلف تصویب و صدور پروانه و تهیه شناسنامه فنی ساختمان و همچنین در هنگام نظارت بر اجرا مورد توجه قرار گیرد.
- ۲- این ضوابط در دوره‌های ۱۰ ساله توسط مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن مورد بازنگری قرار گرفته و جهت تصویب به شورای عالی شهرسازی و معماری ارائه گردد.
- ۳- بستر سازی لازم جهت توسعه و ارتقاء فرهنگی و آموزش عمومی برای توجه به امور مربوط به سالمندان توسط دستگاه مسئول (رفاه یا بهداشت و درمان و...) با همکاری دستگاه‌های ذیربیط (وزارت‌خانه‌های علوم، آموزش و پرورش و...) صورت گرفته و نیز آموزش تخصصی به منظور رعایت و توجه به ضوابط و مقررات مربوطه برای طراحی ساختمانهای مربوط به سالمندان بوسیله مهندسان طراح، توسط وزارت مسکن و شهرسازی، سازمان نظام مهندسی ساختمان، سازمان بهزیستی و... تحت کنترل و اجرا در آید.
- ۴- رعایت این ضوابط برای احداث ساختمانهای جدید از تاریخ ابلاغ و برای ساختمانهای موجود، در هنگام تغییرات ساختمان ملاک عمل قرار گیرد.

۵- وزارت مسکن و شهرسازی با همکاری سازمان نظام مهندسی و کنترل ساختمان،
کنترل و نظارت بر اجرای ضوابط مذکور را بر عهده گرفته و نسبت به تهیه و ارائه
گزارش در دوره‌های ۲ ساله به شورای عالی اقدام نماید.

اعضای کمیته تخصصی ضوابط طراحی معماری خانه‌های مناسب سالمندان (مستقر در مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن)

رئیس کمیته:

دانشیار دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

دکتر آرش میرابزاده

تدوین کننده و دبیر کمیته:

عضو هیئت علمی مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن

مهندس ندا رفیع‌زاده

(کارشناس ارشد معماری)

اعضا: (به ترتیب حروف الفبا)

- فرشته بینش‌پور (کارشناس ارشد مددکاری اجتماعی)

- دکتر علیرضا جزایری (دکترای روان‌شناسی بالینی)

- دکتر سیمین حناجی (دکترای شهرسازی)

- دکتر همایون رسولی (دکترای داروسازی)

- مهندس ژنیت رستمی (کارشناس ارشد معماری)
سمت یا نمایندگی

- مهندس ندا رفیع‌زاده (کارشناس ارشد معماری)

- مهندس مسعود قاسم‌زاده (کارشناس ارشد معماری)

- محمدحسین ماجدی اردکانی (کارشناس مصالح ساختمانی)

- مهندس مهتاب مظلومی ثانی (کارشناس عمران)

- دکتر آرش میرابزاده (متخصص روان‌پژوهی)

- مهندس شعله نوزیری (کارشناس ارشد معماری)

- مهندس مژگان نیکروان مفرد (کارشناس ارشد معماری)

مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن

دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی

مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن

مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن



کمیته تخصصی تشکیل شده در دیرخانه شورای عالی شهرسازی و معماری جهت بررسی نهایی متن ضوابط، متشكل از نمایندگان و کارشناسان زیر بوده است که بدین وسیله از همکاری آنها سپاسگزاری می‌شود:

| | |
|---|--------------------------------|
| سمت یا نمایندگی | اسامی: (به ترتیب حروف الفبا) |
| دفتر طرح‌های کالبدی - معاونت شهرسازی و معماری وزارت مسکن و شهرسازی | - مهندس سعید ایرانفر |
| دفتر طرح‌های کالبدی - معاونت شهرسازی و معماری وزارت مسکن و شهرسازی | - مهندس عارفه جباری |
| دیرخانه شورای عالی شهرسازی و معماری وزارت مسکن و شهرسازی | - مهندس مسعود چگنی زاده |
| سازمان نظام مهندسی ساختمان (شورای مرکزی) وزارت جهاد کشاورزی | - دکتر سیمین حناچی |
| مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن وزارت کشور | - مهندس حسن خادم‌الرضا |
| وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح | - مهندس ندا رفیع‌زاده |
| کارشناس مسئول کمیته فنی شورای عالی شهرسازی و معماری ایران | - مهندس خدیجه رهبر مدامی |
| دفتر معماری و طراحی شهری - معاونت شهرسازی و معماری وزارت مسکن و شهرسازی | - مهندس سید محمد مهدی صفوی |
| سازمان میراث فرهنگی و گردشگری | - مهندس مهرنوش محمودزاده خلیلی |
| | - مهندس لادن وجданی |
| | - مهندس فرهاد هاشمی |

پیشگفتار

فعالیتهای پژوهشی در زمینه‌های مختلف علمی و کاربردی، یکی از پایه‌های اصلی پیشرفت‌های علمی و توسعه کشورها به شمار می‌رود. از این‌رو، لازم است تا برای توسعه هر چه بیشتر کشور، با هدایت فعالیتهای پژوهشی در مسیر فعالیتهای کاربردی، در عرصه‌های گوناگون علمی و فنی، به رفع مشکلات موجود و آتی به‌طور صحیح و اصولی اقدام نمود. مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، در راستای رسیدن به اهداف مذکور، از طریق برنامه‌ریزی و اجرای پروژه‌های تحقیقاتی در مورد ساختمان و مسکن، و تهیه ضوابط مرتبط و متناسب با نیازهای کشور و نیز طراحی و معرفی الگوهای سکونت مطلوب برای گروه‌ها و قشرهای نیازمند مسکن در مناطق مختلف کشور، به فعالیت می‌پردازد.

امروزه ۷۵٪ جمعیت سالمند جهان در کشورهای در حال توسعه از جمله ایران زندگی می‌کنند. تعداد سالمندان بالای ۶۰ سال سن در ایران، در سال ۱۳۳۵ ۳/۲٪ جمعیت ایران بوده است که این رقم در سال ۱۳۸۵ به ۷/۳٪ افزایش یافته است. به عبارتی طی ۴ دهه، جمعیت سالمند کشور ۲ برابر شده است. اگر جمعیت ایران در سال ۱۳۹۵ به ۹۰ میلیون نفر افزایش یابد، حدود ۱۲ میلیون سالمند بیش از ۶۰ سال سن خواهیم داشت و این موضوع هشداری برای توجه به نیازهای جامعه سالمندان کشور به شمار می‌رود.

مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، برای دستیابی به راهنمایی‌های لازم در طراحی و ایجاد محیط مناسب زندگی سالمندانی که نیاز به مراقبتهای خاص دارد، از سال ۱۳۷۶ اقدام به تهیه و تدوین مجموعه‌ای تحت عنوان "رهنمودهای طراحی معماری خانه‌های سالمندان" نمود که چاپ اول آن در سال ۱۳۸۰ و چاپ دوم آن در سال ۱۳۸۳ منتشر گردید.

با توجه به ضرورت الزام طراحی مناسب برای خانه‌های مورد استفاده سالمندان، مانند خانه‌های شخصی و یا سرای سالمندان، نسبت به تدوین ضوابط حاضر اقدام شده است. این مرکز، طی جلسات متعددی در کمیته تخصصی متشكل از نمایندگان سازمان بهزیستی



کشور، وزارت کشور، انجمن صنفی سالمدان کشور، اعضای هیئت علمی دانشگاه‌های علوم پزشکی تهران، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، دانشگاه آزاد اسلامی، مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، و نیز مدیر مسئول سراهای سالمدان فرزانگان و پرنیان، ضوابط پیشنهادی حاضر مطرح و مورد بحث قرار گرفت و نهایتاً در جلسه مورخ ۱۳۸۴/۴/۷ به اتفاق آراء تصویب شد.

این مرکز، وظیفه خود می‌داند از کلیه کسانی که در تدوین این مقررات همکاری داشته‌اند قدردانی نماید. امید است، این مجموعه به عنوان گامی هر چند کوچک جهت ارتقای کیفی ساختمانهای مسکونی مورد استفاده سالمدان، مفید واقع گردد.

سید محمود فاطمی عقدا

رئیس مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

| | |
|----|---|
| ۱ | فصل اول- کلیات |
| ۱ | ۱-۱ هدف |
| ۱ | ۲-۱ دامنه کاربرد |
| ۲ | ۳-۱ تعاریف |
| ۶ | ۴-۱ اطلاعات اساسی مربوط به سالمندان |
| ۶ | ۴-۱-۱ ویژگی‌های فیزیکی سالمندان |
| ۶ | ۴-۱-۲ تغییرات ظاهری |
| ۶ | ۴-۱-۳ قوای حرکتی و ماهیجه‌ها |
| ۷ | ۴-۱-۴ تغییرات متابولیسم (سوخت و ساز) |
| ۸ | ۴-۱-۵ حافظه |
| ۸ | ۴-۱-۶ بینایی |
| ۹ | ۴-۱-۷ شنوایی |
| ۱۰ | ۴-۱-۸ بولیایی |
| ۱۰ | ۴-۱-۹ لامسه |
| ۱۰ | ۴-۱-۱۰ اندازه‌های آنتروپومتری و ارگونومی |
| ۱۲ | ۴-۱-۱۱ ویژگی‌های روانی مؤثر در دوره سالمندی |
| ۱۲ | ۴-۱-۱۲ جنبه‌های زیست شناختی |
| ۱۲ | ۴-۱-۱۳ جنبه‌های روانشناسی |
| ۱۴ | ۴-۱-۱۴ جنبه‌های جامعه شناختی |
| ۱۵ | فصل دوم- ضوابط عمومی طراحی معماری |
| ۱۵ | کلیات |



| | |
|----|---------------------|
| ۱۵ | ۱-۲ سطوح |
| ۱۶ | ۲-۲ سطوح شیبدار |
| ۱۷ | ۳-۲ بازشو |
| ۱۷ | ۱-۳-۲ در |
| ۱۸ | ۲-۳-۲ پنجره |
| ۱۸ | ۴-۴ میله دستگرد |
| ۲۰ | ۵-۲ علائم و تجهیزات |
| ۲۱ | ۶-۲ پله |
| ۲۲ | ۷-۲ آسانسور |
| ۲۵ | ۸-۲ راهرو |
| ۲۶ | ۹-۲ سرویس بهداشتی |
| ۳۰ | ۱۰-۲ سایر مقررات |
| ۳۰ | ۱۱-۲ سایر توصیه‌ها |

| | |
|----|--|
| ۲۱ | فصل سوم - ضوابط اختصاصی طراحی معماری خانه سالمندان |
| ۲۱ | ۱-۳ الزامات عمومی |
| ۲۱ | ۱-۱-۳ ضوابط کلی |
| ۲۱ | ۲-۱-۳ مکانیابی |
| ۲۲ | ۳-۱-۳ سرانه |
| ۲۲ | ۴-۱-۳ سطوح کف |
| ۲۲ | ۲-۲ فضاهای اصلی |
| ۲۲ | ۱-۲-۳ فضای ورودی |
| ۳۰ | ۱-۱-۲-۳ فضای انتظار |
| ۳۰ | ۲-۱-۲-۳ فضای پذیرش |
| ۳۵ | ۲-۲-۳ فضای اداری |
| ۳۶ | ۲-۲-۳ فضای درمانی |
| ۳۶ | ۴-۲-۳ فضای مشترک عمومی |



ش

| | | |
|----|---|-----------------------|
| ۳۶ | ۱-۴-۲-۳ | ن Shimen |
| ۲۸ | ۲-۴-۲-۳ | کتابخانه |
| ۳۹ | ۳-۴-۲-۳ | اتاق غذاخوری |
| ۴۱ | ۴-۴-۲-۳ | نمازخانه |
| ۴۲ | ۵-۴-۲-۳ | فضای ورزشی |
| ۴۲ | ۵-۲-۳ | فضای سکونتی و بهداشتی |
| ۴۳ | ۱-۵-۲-۳ | اتاق خواب |
| ۴۵ | ۲-۵-۲-۳ | سرویس بهداشتی |
| ۴۶ | ۳-۵-۲-۳ | حمام |
| ۴۷ | ۶-۲-۳ | فضای ارتباطی |
| ۴۷ | ۱-۶-۲-۳ | پله |
| ۴۷ | ۲-۶-۲-۳ | آسانسور |
| ۴۸ | ۲-۶-۲-۳ | راهرو |
| ۴۸ | ۴-۶-۲-۳ | بازشو |
| ۴۸ | ۱-۴-۶-۲-۳ | در |
| ۴۸ | ۲-۴-۶-۲-۳ | پنجره |
| ۰۰ | ۷-۲-۳ | فضای خدماتی |
| ۰۰ | ۱-۷-۲-۳ | آشپزخانه |
| ۰۰ | ۲-۷-۲-۳ | رختشویخانه |
| ۰۱ | ۳-۷-۲-۳ | انباری |
| ۰۱ | ۴-۷-۲-۳ | مоторخانه |
| ۰۱ | ۵-۷-۲-۳ | فضای نگهداری متوفیان |
| ۰۱ | ۸-۲-۳ | فضای باز عمومی |
| ۰۳ | ۳-۳ | سایر مقررات |
| ۵۵ | فصل چهارم - ضوابط اختصاصی طراحی معماری واحد مسکونی مناسب سالمندان | |
| ۵۵ | ۱-۴ | مکانیابی |



| | |
|----------|--|
| ۰۰ | ۲-۴ بازشو |
| ۰۰ | ۱-۲-۴ در |
| ۰۶ | ۲-۲-۴ پنجره |
| ۰۶ | ۳-۴ اتاق خواب |
| ۰۶ | ۴-۴ آشپزخانه |
| ۰۷ | ۴-۴ فضای بهداشتی |
| ۰۷ | ۴-۵ سرویس بهداشتی |
| ۰۸ | ۴-۵-۴ حمام |
| ۱۰ | ۴-۶ بالکن |
| ۱۰ | ۷-۴ سایر مقررات |
| | |
| ۶۳ | فصل پنجم- ضوابط مناسبسازی ساختمانهای موجود |
| ۶۳ | ۱-۵ مکانیابی |
| ۶۳ | ۲-۵ ضوابط مناسبسازی فضاهای داخلی |
| ۶۴ | ۳-۵ ضوابط مناسبسازی فضای باز خانه سالمندان |
| ۶۴ | ۴-۵ سایر مقررات |
| | |
| ۶۵ | مراجع |

فهرست شکل‌ها

| عنوان شکل | صفحه |
|--|------|
| شکل ۱ - اندازه‌های عملکردی سالمندان به دلیل محدودیتهای حرکتی | ۱۰ |
| شکل ۲ - اندازه‌های ابعادی زنان سالمند | ۱۱ |
| ادامه شکل ۲ - اندازه‌های ابعادی زنان سالمند | ۱۲ |
| شکل ۳ - ابعاد و زاویه بازشو در | ۱۸ |
| شکل ۴ - میله‌های دستگرد و موقعیت قرارگیری آن‌ها نسبت به دیوار | ۱۹ |
| شکل ۵ نحوه نصب میله دستگرد در فرورفتگی دیوار | ۲۰ |
| شکل ۶ - عرض و ارتفاع مناسب پله | ۲۲ |
| شکل ۷ - میله دستگرد پله | ۲۳ |
| شکل ۸ - ابعاد آسانسور و میله دستگرد مناسب | ۲۴ |
| شکل ۹ - الزام استفاده از میله‌های دستگرد در راهروها | ۲۵ |
| شکل ۱۰ - قرارگیری فنکویل و کپسول آتش‌نشانی در راهروها | ۲۶ |
| شکل ۱۱ - سرویس بهداشتی | ۲۸ |
| شکل ۱۲ - موقعیت قرارگیری کاسه دستشویی | ۲۹ |
| شکل ۱۳ - ارتفاع صندلی مورد استفاده سالمندان | ۳۷ |
| شکل ۱۴ - ارتفاع میز غذاخوری | ۳۹ |
| شکل ۱۵ - ابعاد میزهای غذاخوری | ۴۰ |
| شکل ۱۶ - اتاق غذاخوری در خانه‌های سالمندان | ۴۰ |
| شکل ۱۷ - ابعاد مناسب برای دسترسی و چیدمان اتاق خواب سالمندان | ۴۳ |
| شکل ۱۸ - ارتفاع مناسب کمد | ۴۵ |
| شکل شماره ۱۹ - نمونه‌ای از موقعیت قرارگیری دوش، صندلی تاشو و میله‌های کمک دستگرد در حمام | ۴۷ |
| شکل ۲۰ - تعییه میله دستگرد در کناره‌های وان | ۴۷ |
| شکل ۲۱ - حداقل ارتفاع کف پنجره و حداقل عرض واحد بازشو پنجره | ۴۹ |



| | |
|----|---|
| ۵۷ | شکل ۲۲- ارتفاع قفسه در آشپزخانه |
| ۵۹ | شکل ۲۳- استفاده مناسب از میله‌های دستگرد در حمام |
| ۵۹ | شکل ۲۴- طول وان و ارتفاع لبه آن |
| ۶۰ | شکل ۲۵- تعییه سکو و صندلی متحرک در حاشیه وان حمام |

مقدمه

"پیری روزگاری است که هر چند بازوan دلیر دیگر توان یاوری ندارند، اما دانش و فضیلت رفعت می‌یابد. سالمندی مرحله‌ای است که پیرایه از چشم کنار می‌رود و دُر^۱ اندیشه از صدف هوشیاری درخشیدن می‌گیرد."

سالمندی مرحله‌ای از زندگی است که تمام افراد بشر، از هر جنس، نژاد و فرهنگی که باشند، بطور طبیعی به آن می‌رسند. دورانی که اگر از کیفیت مناسب برخوردار باشد می‌تواند بسیار مطلوب و لذت‌بخش باشد.

آیین مقدس اسلام سفارش‌های بسیاری درخصوص سالمدان و سالخوردگان دارد و آنان را نعمت و برکت جامعه قرار داده و رهنمودهایی برای جوامع و خانواده‌ها دارد. چنانچه در سوره اسراء، آیه ۲۳ و ۲۴ می‌فرماید:

" به پدر و مادر نیکی کنید هرگاه تا تو زنده هستی هر دو یا یکی از آن دو سالخورده شوند، آنان را میازار و به درشتی خطاب مکن و با آنان به اکرام سخن بگوی. دربرابرشان از روی مهربانی سر تواضع فرود آور و بگو ای پروردگارِ من، همچنانکه مرا در خردی پرورش دادند بر آنان رحمت آور..."

جمعیت سالمدان (۶۵ ساله یا بیشتر) در کشورهای جهان، بین سالهای ۲۰۰۰ تا ۲۰۳۰ در آستانه دو برابر شدن قرار دارد و با توجه به اینکه در کشور ما، ایران نیز شمار سالمدان فعالی که به تنها یک و مستقل در مسکن شخصی زندگی کرده و خود را اداره می‌کنند رو به افزایش نهاده است، بنابراین باید امکانات بسیاری چه از نظر جسمانی، با کمک گرفتن از علوم پیشرفته روز و چه از نظر روانی با برقراری روابط اجتماعی و خانوادگی، در فضای زیستی فراهم آید که برای همه افراد به ویژه سالمدان مناسب باشد.



مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، بنا به ضرورت، برای تدوین ضوابط طراحی معماري خانه‌های مناسب سالمندان، از سال ۱۳۷۶، اقدام به تحقیقات گستردگی در این زمینه نمود. در این راستا دو مجموعه با نامهای :

- رهنمودهای طراحی معماري خانه‌های سالمندان
- مبانی طراحی فضاهای باز محله‌های مسکونی مناسب با شرایط سالمندان، تهیه و تدوین گردیده و به چاپ رسیده است.

این ضوابط درباره گروهی از افراد جامعه است که همیشه برای ما عزیز هستند. آنان که در گذرگاه زندگی فراز و نشیبهای فراوانی را پشت سر گذاشته‌اند. آنان که سالهای زیادی در کنار ما هستند و صادرانه تجربیات و آگاهی‌های خود را در اختیار ما می‌گذارند. شاید حافظه نزدیک او آسیب دیده باشد، شاید یادش نیاید دیشب شام چه خوردۀ است، اما یادش هست که در بیست سال قبل و یا حتی پیشتر چه خوانده، چه دیده و چه تجربه کرده است. این ضوابط شامل ۵ فصل به شرح زیر است:

فصل اول- کلیات، حاوی مطالبی درخصوص اهداف، دامنه کاربرد، تعاریف، اطلاعات اساسی مربوط به ویژگی‌های جسمی و روانی سالمندان است.

فصل دوم- ضوابط عمومی طراحی، حاوی ضوابط طراحی قسمت‌هایی از فضاهای عمومی است که می‌تواند توسط سالمندان مورد استفاده قرار گیرد و شامل بازشوها، سطوح، میله‌های دستگرد، علائم راهنمایی، تجهیزات، آسانسورها، پله‌ها و فضاهای بهداشتی است.

فصل سوم- ضوابط اختصاصی برای طراحی معماري خانه سالمندان، شامل ضوابط مربوط به طراحی معماري قسمت‌های اصلی خانه سالمندان از جمله: بخش اداری، بخش‌های سکونتی، فضاهای مشترک، فضاهای خدماتی و تاسیساتی است.

فصل چهارم- ضوابط اختصاصی برای طراحی معماري خانه مسکونی مناسب سالمندان، شامل ضوابط طراحی برای خانه مسکونی است که مورد استفاده سالمندان قرار می‌گیرد.

فصل پنجم - ضوابط مناسب‌سازی ساختمانهای موجود، دربرگیرنده ضوابط مناسب‌سازی فضاهای داخلی و فضای باز اختصاصی خانه سالمندان است.

در گوشه‌ای از دنیا پدری سالمند برای فرزند برومندش چنین می‌نویسد:

فرزند عزیزم

روزی که تو مرا در دوران پیری ببینی، سعی کن صبور باشی و مرا درک کنی....

اگر من در هنگام خوردن غذا خود را کثیف می‌کنم، اگر نمی‌توانم لباسهایم را بپوشم، صبور باش و زمانی را به خاطر بیاور که من ساعتها از عمر خود را صرف آموزش همین موارد به تو کردم.

اگر در هنگام صحبت با تو، مطلبی را هزار بار تکرار می‌کنم، حرفم را قطع نکن و به من گوش بد. هنگامی که تو خردسال بودی، من یک داستان را هزار بار برای تو می‌خواندم تا تو به خواب بروی.

هنگامی که مایل به حمام رفتن نیستم، مرا خجالت نده و به من گُر نزن، زمانی را به خاطر بیاور که من برای به حمام بردن تو به هزار لک و ترفند متousel می‌شدم.

هنگامی که ضعف مرا در استفاده از تکنولوژی جدید می‌بینی، به من فرصت فراغیری آن را بده و با لبخند تمسخرآمیز به من نگاه نکن.... من به تو چیزهای زیادی آموختم.... چگونه بخوری، چگونه لباس بپوشی،.... و چگونه با زندگی مواجه شوی.

هنگامی که در زمان صحبت، موضوع بحث را از یاد می‌برم، به من فرصت کافی بده که به یاد بیاورم در چه مورد بحث می‌کردیم و اگر نتوانستم به یاد بیاورم، از من عصبانی نشو. مطمئن باش که آنچه برای من مهم است با تو بودن و با تو سخن گفتن است نه موضوع بحث!

اگر مایل به غذا خوردن نبودم، مرا مجبور نکن. به خوبی می‌دانم که چه وقت باید غذا بخورم.

هنگامی که پاهای خسته‌ام به من اجازه راه رفتن نمی‌دهند، دستانت را به من بده... همانگونه که در کودکی اولین گامهایت را به کمک من برداشتی.

و اگر روزی به تو گفتم که نمی‌خواهم بیش از این زنده باشم و دوست دارم بمیرم... عصبانی نشو. روزی خواهی فهمید که من چه می‌گویم.

تو باید از اینکه مرا در کنار خود می‌بینی احساس غم، خشم و ناراحتی کنی. تو باید در کنار من باشی و مرا درک کنی و مرا یاری دهی، همانگونه که من تو را یاری کردم که زندگی‌ات را آغاز کنی.

مرا یاری کن در راه رفتن. مرا با عشق و صبوری یاری ده که راه زندگی‌ام را به پایان ببرم. من نیز پاداش تو را با لبخندی و عشقی که همواره به تو داشته‌ام خواهم داد.

دوست دارم

پدر تو

فصل اول

کلیات

۱-۱ هدف

هدف از تدوین این ضوابط، ضابطه‌مند نمودن امر طراحی معماری ساختمانهای مورد استفاده سالمندان و همچنین مناسبسازی ساختمانهای موجود برای زندگی افراد سالمند با هدف تامین آسایش، بهداشت و اینمی لازم جهت پاسخگویی به نیازهای روانی آنان و نیز دستیابی به استقلال فردی، برقراری روابط و فعالیتهای اجتماعی است.

۲-۱ دامنه کاربرد

۱-۱ این ضوابط در موارد زیر کاربرد دارد:

- برای طراحی معماری و مناسبسازی خانه‌های سالمندان اعم از دولتی و خصوصی و نیز باشگاههای روزانه سالمندان.
- برای طراحی معماری و مناسبسازی فضاهای مسکونی که سالمندان بر آنها سکونت دارند.
- برای طراحی معماری و مناسبسازی کلیه ساختمانهای عمومی که سالمندان از آنها استفاده می‌کنند.

۲-۲-۱ در مورد طراحی معماری ساختمانهای مراقبتی ویژه از سالمندان بیمار که تابع ضوابط طراحی بیمارستانی است، ضوابط و مقررات خاص وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی لازم‌الاجراست.



۱-۳ تعاریف

لغت‌ها و عبارت‌هایی که در این قسمت درج شده‌اند، جهت استفاده در این ضوابط دارای معانی زیر می‌باشند:

- **محیط مصنوع**

عبارت است از آنجه که به دست بشر ساخته و پرداخته شده باشد.

- **خانه سالمندان**

خانه و یا سرای سالمندان، مرکزی است که به صورت شبانه‌روزی و مناسب با وضعیت جسمانی و روانی سالمندان جهت زندگی، نگهداری و ارائه خدمات توانبخشی، تاسیس و مورد استفاده سالمندان قرار می‌گیرد.

- **باشگاه سالمندان**

مرکزی است که به صورت روزانه و مناسب با شرایط جسمانی و روانی سالمندان جهت گذران اوقات فراغت، نگهداری و سایر فعالیتهای غیر شغلی نظیر فعالیتهای فرهنگی، هنری و ورزشی توسط سالمندان مورد استفاده قرار می‌گیرد.

- **سالمندی**

سالمندی یک دوره زیستی و طبیعی از رشد انسان است که به صورت عام و تدریجی تمام موجودات زنده را در بر می‌گیرد. در واقع سالمندی به عنوان مرحله‌ای از چرخه زندگی طبیعی، عبارت است از مجموعه‌ای از روند تغییرات رشد طبیعی و هماهنگ که تمام اعضاء و اندامها، بسوی فرسودگی طی می‌کنند. سالمندی بیماری نیست، بلکه یک فرآیند طبیعی است که کسی نمی‌تواند از آن جلوگیری کند. هیچ دلیلی برای نگرانی از این پدیده وجود ندارد، به طوری که با مراقبت مناسب می‌توان از عمر طولانی لذت بردن و دوران کهنسالی سالم و شادی‌آوری داشت و از هجوم بیماری و ضعف در امان ماند.

- **سالمند**

بنابر تعریف سازمان بهداشت جهانی (WHO¹)، به افراد بالای ۶۰ سال، سالمند گفته می‌شود. سازمان بهداشت جهانی، برای تعریف گروه‌های سنی بر اساس سن تقویمی، تقسیم‌بندی زیر را ارائه نموده است:



| | | |
|------------|----------------|---------------------|
| Child hood | کودک | از تولد تا ۱۵ سالگی |
| Young | جوان | از ۱۶ تا ۳۰ سالگی |
| Adult | بزرگسال | از ۳۱ تا ۴۵ سالگی |
| Middle age | میانسال | از ۴۶ تا ۶۰ سالگی |
| Young old | ابتدای سالمندی | از ۶۱ تا ۷۵ سالگی |
| Old | سالخورده | از ۷۶ تا ۹۰ سالگی |
| Old old | کهنسال | از ۹۱ سالگی به بعد |

تعریف دیگری براساس سن قراردادی افراد وجود دارد که سن بازنشستگی محسوب می‌گردد. این تعریف در کشورهای مختلف دنیا متفاوت بوده و در کشور ایران، ۱۵ سالگی شروع سالمندی درنظر گرفته می‌شود.*

- اندازه‌های آنتروپومتری و ارگونومی به مفهوم اندازه‌های فیزیکی بدن انسان و اندازه‌های دسترس او است.

• استقلال فردی

به مفهوم آن است که افراد بتوانند بطور مستقل و حتی الامکان بدون کمک دیگران از محیط‌های فیزیکی نظری ساختمانها و فضاهای شهری استفاده کنند.

• مصالح غیرلغزند

مصالحی هستند که در پوشش کف به کار برده شده و بر اثر تماس با کفش، عصا، چرخ صندلی چرخدار و نظایر آن اصطکاک لازم و این را برای فرد ایجاد نماید.

• مصالح سخت

مصالحی هستند که در پوشش کف به کار برده شده و به راحتی و بر اثر استفاده مداوم و متداول تغییر شکل ندهند.

* بطور کلی، احساس پیری یک مسئله درونی و روانی است که در افراد مختلف متفاوت است و می‌توان گفت که سالمند کسی است که با کاهش نیروی جسمانی- ذهنی به تناسب افزایش سن مواجه است و می‌تواند زودتر یا دیرتر از ۶۰ سال روی دهد.



- صاف
مسطح و هموار

- پاخور در یا پنجره

بخش پایینی لنگه در یا پنجره قدی است که پهنتر از يالهای دیگر و با مصالح غیر شکننده پوشانده شده، هشدار دهنده و مقاوم در برابر ضربات واردہ باشد.

- زاویه بازشو

حداکثر زاویه‌ای که در یا پنجره با کمک لولا می‌تواند باز شود.

- در یا پنجره کشویی^۱

در یا پنجره‌ای که حرکت لنگه متحرک آن روی ریل و در راستای یکی از يالهای لنگه متحرک یا ثابت باشد.

- در بادبزنی^۲

دری است که در دو جهت مسیر حرکت، قابل باز شدن باشد.

- در آکاردئونی^۳

دری است که یک یا هر دو لنگه آن، به صورت آکاردئونی و در راستای چارچوب، باز و جمع شود.

- در کرکره‌ای^۴

دری است به شکل صفحه یا پوشش یکپارچه که برای باز و بسته شدن به صورت عمودی قابل حرکت باشد.

- در خود بسته شو^۵

دری است که در قسمت لولا، دارای فنر یا ابزاری است که پس از باز شدن، به صورت خودکار در محدوده زاویه بازشونی خود بسته می‌شود.

-
1. Sliding door / window
 2. Double action door
 3. Folding door
 4. Shutter door
 5. Swinging door



• در گردان^۱

دری است که لولای آن در مرکز محدوده بازشو قرار داشته و زاویه بازشو و گردش آن، ۳۶۰ درجه است.

• سطح شیبدار^۲

سطح حرکت پیاده‌ای که شیب طولی آن بیش از ۵ درصد باشد.

• میله دستگرد^۳

میله یا نرده افقی یا مایل در ارتفاع معین که برای دست گرفتن به عنوان تکیه‌گاه یا هدایت در نظر گرفته می‌شود.

• نرده محافظ (حفظا)

قطعه یا مجموعه‌ای از قطعات ساختمان که در سمت باز مسیر را پل، گذرگاه‌ها، راهروها یا پیاده‌روهای مرتفع و یا نزدیک آن‌ها قرار گرفته و امکان سقوط را به حداقل ممکن کاهش می‌دهد.

• رنگهای متضاد

رنگهایی هستند که در چرخه رنگ در برابر یکدیگر قرار دارند. متضادترین رنگها، رنگهایی هستند که دقیقاً مقابله یکدیگر واقع شده‌اند مانند سبز و نارنجی یا زرد و بنفش.

• رنگهای گرم

رنگهایی هستند که در نیمه بالای چرخه رنگ قرار دارند و شامل قرمز، زرد، صورتی و نارنجی می‌باشند.

• رنگهای سرد

رنگهایی هستند که در نیمه پایین چرخه رنگ قرار دارند و عبارتند از آبی، بنفش و سبز.

1. Revolving door

2. Ramp

3. Hand rail

۱-۴ اطلاعات اساسی مربوط به سالمندان

۱-۴-۱ ویژگی‌های فیزیکی سالمندان

با بالا رفتن سن، تغییرات جسمانی به صورت جزئی و کلی قابل مشاهده می‌باشد که در افراد مختلف به طور قابل ملاحظه‌ای تغییر می‌کند. به طور مثال، تغییر در نحوه ایستادن و راه رفتن، افت قوای ذهنی، آرتروز و شکستگی‌ها، تغییرات سیستم ایمنی، ایجاد بیماری‌های ریوی و افزایش بیماری‌های کلیوی و ... را می‌توان نام برد. سایر ویژگی‌های فیزیکی خاص سالمندان که می‌تواند در طراحی معماری فضاهای مورد استفاده آنان مؤثر باشد، عبارتند از:

۱-۱-۴-۱ تغییرات ظاهری

ستون فقرات با افزایش سن تغییر شکل داده و خمیده می‌شود. همچنین تغییراتی در اسکلت و استخوان‌بندی بدن، آستانه تحمل درد و سلسله اعصاب مرکزی به وجود می‌آید. به علت انهدام مقداری از سلول‌ها، وزن بدن کاهش می‌یابد و چربی زیر پوستی تحلیل می‌رود و چین و چروک‌هایی در سطح پوست پدید می‌آید. رشد ناخن‌ها متوقف شده و موها شروع به سفید شدن و ریزش می‌کند. همچنین با نازک شدن پوست بدن سالمندان، تحمل سرما و گرما در آنان پایین می‌آید.

با اختلال در کار مخچه، سرگیجه و ناتوانی در حفظ تعادل بدن در آنان ایجاد شده و سالمندان ناگزیر می‌شوند برای حفظ تعادل خود از وسایل کمکی نظیر عصا و یا ... استفاده کنند.

۱-۱-۴-۲ قوای حرکتی و ماهیچه‌ها

با افزایش سن، از تعداد و قدرت و سرعت انقباضی سلول‌های عضلانی کاسته می‌شود. نرمی و انعطاف بافت‌ها کم می‌شود و نهایتاً توان بدن کاهش می‌یابد. ضعف ناشی از افت تدریجی توده ماهیچه‌ها و کند شدن واکنش‌ها و کاهش هماهنگی و در نتیجه افزایش دشواری‌های حسی و ادرارکی، توانایی انجام دادن بعضی فعالیت‌های دشوار و خسته‌کننده را در سالمندان به تأخیر می‌اندازد. آنان کند راه می‌روند، قدم‌های کوتاهتری بر می‌دارند و برای حفظ تعادل خود از وسایل کمکی مانند عصا، بعض‌اً صندلی چرخدار و ... استفاده می‌نمایند.



۳-۱-۴-۱ تغییرات متابولیسم (سوخت و ساز)

آسایش حرارتی براساس گرمای متابولیک (سوخت و ساز) بدن افراد تعیین می‌شود و عبارت است از "توانایی هر شخص جهت جذب حرارت و انتقال آن به محیط اطراف". درک آسایش حرارتی برحسب خصوصیات هر فرد تغییر کرده و بستگی به شرایط محیط دارد.

- خصوصیات افراد شامل متغیرهایی از قبیل میزان تندرستی، سطح فعالیت، نوع لباس پوشیدن، الگوهای رفتاری و وضعیت روحی و فکری افراد است.
- شرایط محیطی شامل دمای هوا، کیفیت و نوع هوا و رطوبت نسبی است که بر درک آسایش حرارتی افراد تأثیر می‌گذارد.

به دلیل ضعف سازوکار تنظیم حرارت و جابه‌جایی آن در بدن سالماندان، این‌گونه افراد حساسیت بیشتری به تغییرات دما و خشکی هوا دارند و محیط گرم، تأثیر قابل توجهی در آسایش جسمانی و روانی آنان دارد. وقتی پوست بدن سالماندان خشک می‌شود، تحمل گرما را ندارند، زیرا بدن آنان نسبت به سوزش و پوسته شدن بسیار حساس است. هنگامی که سالماندان احساس سرما می‌کنند، طبیعتاً به سوی منبع حرارتی کشیده می‌شوند، درحالی‌که پوست بدنشان تحمل گرمای بیش از حد را ندارد و این احتمال وجود دارد که در معرض آسیب‌پذیری قرار گیرند.

- سطح فعالیت، از آنجا که سالماندان مستمرآ فعالیتشان کاهش می‌یابد و درنتیجه با کاهش سوخت و ساز بدن مواجهند، دیگر قادر به حفظ دمای بدنشان به مدت طولانی نبوده و در نتیجه احساس سرما می‌نمایند.

- نوع لباس پوشیدن، با توجه به اینکه اثر عایق‌سازی لباس کمتر از تأثیر افزایش درجه سوخت و ساز بدن است، افراد جوان‌تر و نیز افراد فعال‌تر با میزان سوخت و ساز بیشتر می‌توانند سرما می‌هوا را با افزایش لباس جبران نمایند، ولی افراد سالماندان که میزان سوخت و ساز پایین‌تر و نیز فعالیت کمتری دارند، با افزایش تعداد لباس، همچنان نیازمند محیط گرم هستند.

- الگوهای رفتاری، افزایش سن، درک و احساس دمای بیرون را کاهش می‌دهد و سالماندان نسبت به دما حساس‌تر می‌شوند و نسبت به تغییرات آن، کمتر عکس العمل نشان می‌دهند. در هوای سرد، سالماندان کمتر قادر هستند که کاهش دمای محیط را درک نمایند و در جهت



جبران تغییرات حرارتی آهسته‌تر عمل می‌کند. بنابراین، تأخیر در پوشیدن لباس بیشتر در جهت تعديل سطوح حرارتی، ممکن است منجر به بروز بیماری‌ها و خطرهای احتمالی گردد.

۴-۱-۴-۱ حافظه

حافظه اصطلاح جامعی است که شامل حفظ تمام انواع مطالب در دوره‌های مختلف زندگی است. بین حافظه و یادگیری، ارتباط بسیار نزدیکی وجود دارد به‌طوری‌که تمام یادگیری‌های ما ناشی از حافظه ما می‌باشد.

در دوره سالمندی، "حافظه کوتاه مدت" که مربوط به حفظ، نگهداری و یادآوری خاطرات حوادث چند روز قبل است دستخوش تغییر می‌شود و به عبارتی، این قسمت از حافظه قربانی سیر طبیعی سالمندی می‌گردد. مشکلات ایجاد شده در حافظه کوتاه مدت، به‌گونه‌ای است که باید حتماً در طراحی و نحوه استفاده افراد از اشیا در نظر گرفته شود. کاهش توانایی‌های ذهنی، مانند فراموشکاری، عدم تعادل مقطعي و اختلال در تعیین موقعیت و جهت‌یابی، عوارضی است که باید در طراحی به آنها توجه شود. همچنین باید با تجهیز فضاها و نصب علائم هدایتی غیر مستقیم، سالمندان را در مسیرها هدایت نمود.

از سوی دیگر، "حافظه بلند مدت" که مربوط به حفظ، نگهداری و یادآوری خاطرات چند ماه گذشته تا حوادث بسیار دور قدیمی است، معمولاً در دوره سالمندی دست نخورده باقی می‌ماند. این حافظه، درخصوص افراد مبتلا به آلزایمر و یا سایر انواع زوال عقل به‌طور قابل توجهی نسبت به افراد هم سن آنها ضعیفتر است.

۴-۱-۴-۱-۵ بینایی

بر اثر کاهش ترشحات داخلی چشم در سالمندان، قرنیه کدر می‌شود و تشخیص رنگها و حروف ریز دشوار می‌گردد. همچنین عدسی چشم کافت شده و قسمتی از شکل‌پذیری و توانایی تطبیق خود را از دست می‌دهد. به‌دلیل ضعف بینایی در سالمندان، خطرپذیری آنان به‌خصوص در زمینه‌های زیر بیشتر می‌گردد:

- عدم تشخیص لبه‌های تیز
- پنهان بودن نقاطی از محیط و احتمال برخورد با آن
- عدم تشخیص اختلاف ارتفاع سطوح که منجر به صدمه دیدن آنان می‌شود.
- کاهش تیز بینی که منجر به ایجاد تصاویر تار و مبهم می‌شود.



- کاهش دوربینی یا نزدیکبینی که منجر به عدم تطبیق دید می‌شود.
- عدم تشخیص صحیح رنگها.
- عدم تشخیص میزان مسافت.

سالمندان برای دیدن اشیای پیرامون خود، نیار به نور بیشتری نسبت به دید معمولی افراد جوان‌تر دارند، همچنین در مقایسه با گروه‌های سنی جوان‌تر، در تطابق با تغییرات نوری از یک درجه نور به درجه دیگر و بالعکس، کندر عمل می‌کنند. تغییر مصالح و جنس سطوح باعث تشخیص بهتر برای سالمندانی که دارای ناتوانی‌های بصری هستند می‌گردد. کاهش توانایی سالمندان برای تطابق با روشنایی، تأثیر خود را در حساسیت ویژه این افراد به درخشندگی نشان می‌دهد و این درخشندگی باعث نامطلوب شدن محیط می‌گردد. درخشندگی زیاد موجب به وجود آمدن نوعی احساس تدافعی در شخص می‌گردد، زیرا ممکن است در تشخیص فوacial تأثیر بگذارد. بنابراین، اگر چه سالمندان نیاز به نور زیاد برای فعالیت‌های روزانه خود دارند، این نورپردازی شدید نباید منجر به خیرگی نور شود. با افزایش سن، عدسی چشم به تدریج رنگ زرد به خود گرفته و باعث می‌شود که کیفیت نوری را که به مردمک چشم وارد می‌شود، دگرگون سازد. این زردی تدریجی همانند فیلتر عمل کرده و باعث می‌شود تا درک بعضی از رنگ‌ها، مانند آبی، سبز، و بنفش مختل شود. همچنین رنگ‌های زرد، نارنجی و قرمز بیشتر از رنگ‌های دیگر برای سالمندان قابل تشخیص هستند.

۱-۴-۶ شناوی

قدرت شناوی با افزایش سن رو به کاهش می‌گراید و عملکرد پرده‌های گوش مختل می‌شود چنان که به درستی قادر به تشخیص جهت صدا نیستند که خود می‌تواند خطرهای امنیتی بزرگی به وجود آورد. البته افت شناوی به طور کامل نیست، زیرا در بسیاری از موارد، این افت انتخابی بوده و فقط تواترهای بالا را شامل می‌گردد، ولی هنگامی که افت صدای زیر شدت می‌یابد، به درک سخن لطمہ می‌زند. فرد مسنی که به پیرگوشی مبتلا می‌شود، تصور می‌کند که اطرافیان زمزمه می‌کنند و در نتیجه آنها را متهم به واضح صحبت نکردن می‌نماید. بنابراین، عدم توانایی در فهم کامل کلمات منجر به عدم اطمینان در شخص سالمند می‌گردد.



۷-۱-۴-۱ بويائي

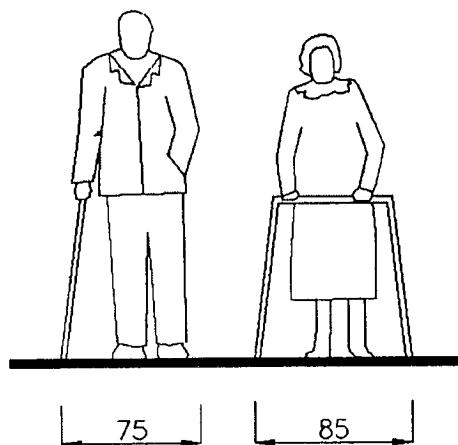
حس بويائي با افزایش سن به دليل کاهش تعداد سلولهای حسی در مخاط بینی و پیاز بويائي مغز، کاهش می یابد که اين امر می تواند بر حس چشایی و اشتہای افراد سالمند تأثیر بگذارد.

۸-۱-۴-۱ لامسه

هنگامی که حواس ديگر، مانند بینائي و شنوائي مختل می شود، سالمدان بر حس شناخت لامسه‌ای خود متکی می گردد، درحالی که با افزایش سن، حساسیت در درک داده‌های حاصل از شناخت لامسه‌ای نیز کاهش می یابد. کاهش قابلیت شناخت لامسه‌ای ممکن است شماری از واکنش‌ها را به دنبال داشته باشد، مانند خودداری از شرکت در فعالیتهايی که شناخت لامسه‌ای لازمه آنهاست. کاهش حس لامسه ممکن است مخاطراتی نظير سوختگی را نيز به همراه آورد.

۹-۱-۴-۱ اندازه‌های آنتروپومتری و ارگونومی

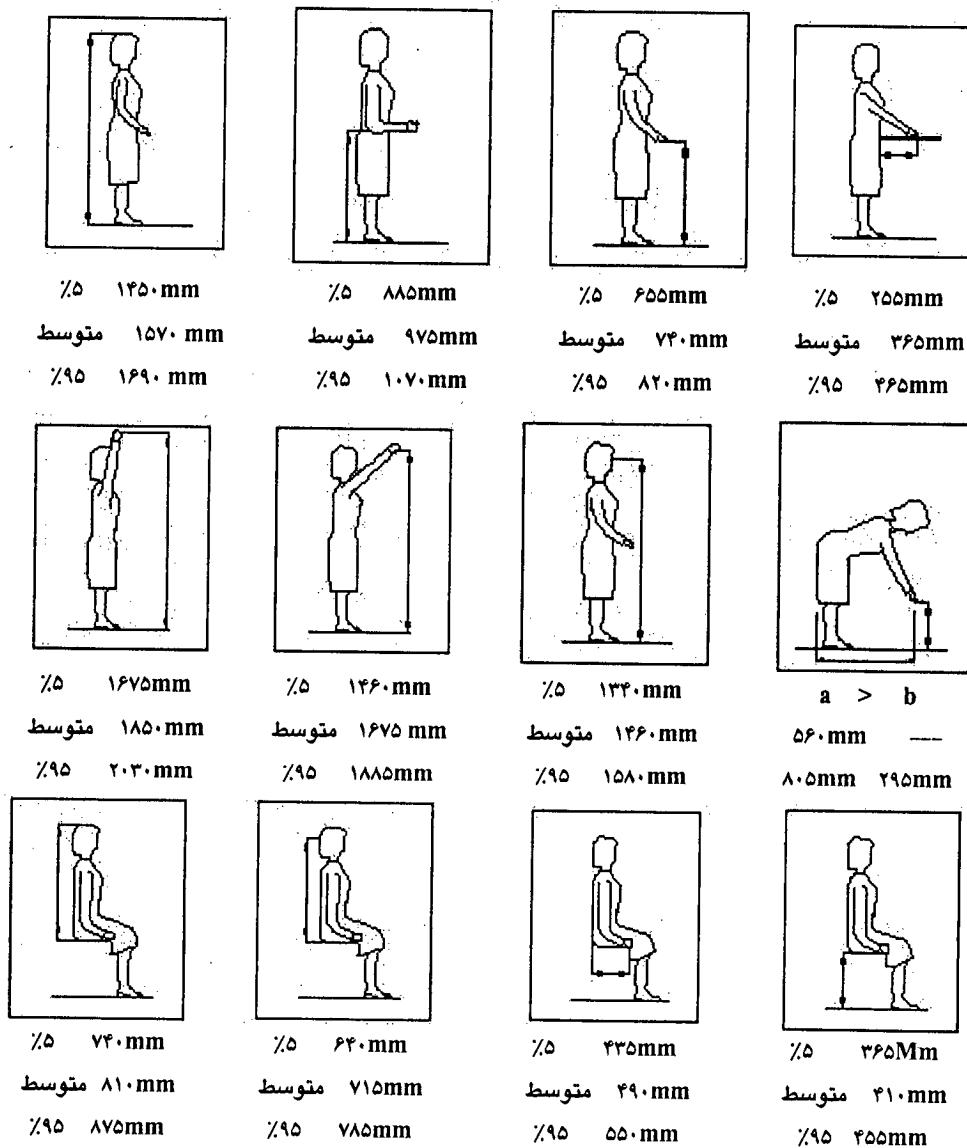
اندازه‌های عملکردی افراد به دليل محدودیتهای حرکتی و افت ماهیچه‌ها در هنگام سالمدنی و میان‌سالی دچار تغییرات ابعادی گردیده و تغییرات ارگونومی را به همراه خواهد داشت. اين تغیيرات، در ابعاد و وسائل و تجهیزات مورد استفاده سالمدان و نیز ابعاد فضاهای تأثير می گذارد (شکل ۱). به عبارت ديگر، كلیه ابعادی که به صورت استاندارد برای افراد بزرگ‌سال استفاده می شود، باید برای سالمدان، بین ۲ تا ۵ سانتيمتر کاهش یابد.



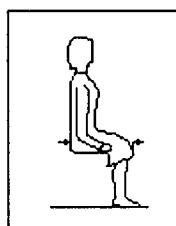
شکل ۱ اندازه‌های عملکردی سالمدان به دليل محدودیتهای حرکتی (اندازه‌ها به سانتيمتر است)



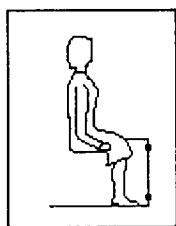
اندازه‌های ابعادی زنان سالمند که می‌تواند برای مردان سالمند نیز قابل استفاده باشد^۱
در زیر ارائه می‌گردد (شکل ۲):



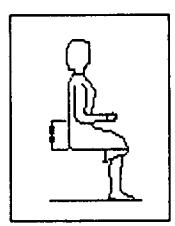
۱. کلیه اندازه‌ها با ابعاد بدن انسان ایرانی انطباق داده شده است. [۱۰]



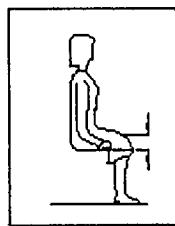
%5 ۵۲۰mm
متوسط ۵۸۰mm
%95 ۶۴۰mm



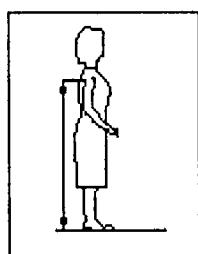
%5 ۴۶۵mm
متوسط ۵۰۵mm
%95 ۵۴۵mm



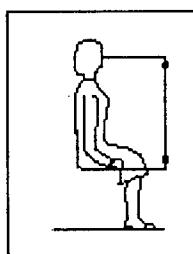
%5 ۱۲۵mm
متوسط ۲۰۵mm
%95 ۲۷۵mm



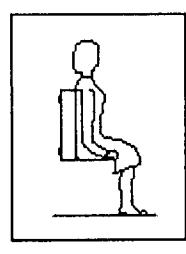
%5 ۱۰۰mm
متوسط ۱۴۰mm
%95 ۱۸۵mm



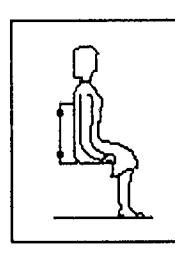
%5 ۱۱۹mm
متوسط ۱۳۰mm
%95 ۱۴۱mm



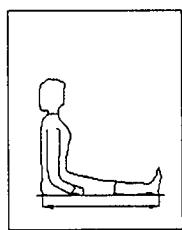
%5 ۶۲۰mm
متوسط ۶۹۰mm
%95 ۷۶۵mm



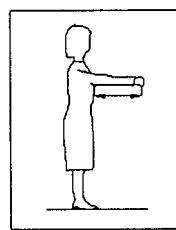
%5 ۴۸۵mm
متوسط ۵۴۰mm
%95 ۶۰۰mm



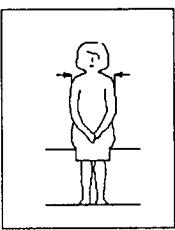
%5 ۳۵۰mm
متوسط ۴۱mm
%95 ۴۷۰mm



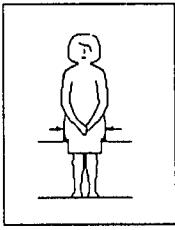
%5 ۸۷۵mm
متوسط ۹۶۰mm
%95 ۱۰۴۵mm



%5 ۴۰۵mm
متوسط ۵۰۵mm
%95 ۶۱۰mm



%5 ۳۵۵mm
متوسط ۴۱۰mm
%95 ۴۶۵mm



%5 ۳۲۰mm
متوسط ۳۹۵mm
%95 ۴۷۰mm

ادامه شکل ۲ اندازه‌های ابعادی زنان سالمند [۱۷]



۱-۴-۲-۴-۱ ویژگی‌های روانی مؤثر در دوره سالمندی

متخصصان دوره‌های سالمندی، سه بعد زیست‌شناختی، روانشناسی و جامعه‌شناختی را در دوره سالمندی مؤثر می‌دانند. تغییرات ایجاد شده در این سه بعد، با سرعتهای متفاوتی ایجاد می‌شود، لذا اگر فردی علی‌رغم اینکه از نظر زیست‌شناختی پیر شده باشد، ولی خودش را از نظر روان‌شناختی جوان بداند، پدیده غیر معمولی نیست و یا بر عکس، اگر با چهره‌ای جوان، همانند پیرها عمل نماید نیز غیر معمولی نمی‌نماید.

۱-۴-۲-۴-۱-۱ جنبه‌های زیست‌شناختی

منظور از جنبه زیست‌شناختی دوره سالمندی، کلیه تغییرات فیزیولوژیک و طبیعی دوره سالمندی است که به‌طور مفصل در قسمت ویژگی‌های فیزیکی سالمندان شرح داده شد. با توجه به این تغییرات طبیعی، لازم است در طراحی فضاهای مسکونی سالمندان به این مهم توجه ویژه‌ای صورت گرفته و به موارد زیر توجه شود:

- ایجاد فرصت برای خلوت کردن (تنها بودن)
- ایجاد فرصت برای داشتن فعالیت اجتماعی و مسئولیت‌هایی در جامعه
- ایجاد ارتباط متقابل با دنیای بیرون
- دادن حق انتخاب به سالمندان و نیز حق خودگردانی محیط به آنان
- ایجاد فرصت برای فعالیت‌های تازه، مانند باگبانی، مطالعه و ... علاوه بر فعالیت‌های روزانه

۱-۴-۲-۴-۱-۲ جنبه‌های روانشناسی

برخی احساسات مشترک در میان سالمندان عبارت است از:

- احساس غم و اندوه به‌دلیل عدم توجه فرزندان و اطرافیان که عمری برای رفاه آنها تلاش کرده‌اند،
- احساس تنها‌یی به علت طرد شدن،
- احساس اضطراب و نگرانی به‌خصوص در سالمندانی که خود سرپرست خانواده‌اند،
- احساس هرز رفتن و بیهوده بودن،
- احساس یأس و ناامیدی به‌خصوص در سالمندانی که مشکل مالی نیز دارند،



• احساس سربار بودن به علت فقر مالی ،

بسیاری از سالمندانی که در خانه‌های سالمندان زندگی می‌کنند، سعی دارند سبک جدید زندگی خود را مشابه با همان الگویی که در زندگی خانوادگی خود داشتند، ادامه دهند. بعضی از آنان تمایل به داشتن اتاق خصوصی برای خود دارند، زیرا قلمرو شخصی را ارجح‌ترین محیط برای امکان تطبیق می‌دانند. بنابراین لازم است تا فضای اختصاص یافته برای هر فرد سالمند، به خصوص در سرای سالمندان به نحوی باشد که ضمن تأمین حریم خلوت و زندگی او، امکان حرکت و رسیدگی به وسایل شخصی او را در آن محدوده فراهم نماید.

۳-۲-۱ جنبه‌های جامعه‌شناسخنی

رویدادهای مهم زندگی در شکل‌گیری بیماری‌های روانی و تشدید آنها تأثیر فراوانی دارد. این رویدادها عبارتند از: بازنشستگی، مرگ همسر، محدودیت‌های اقتصادی، روابط اجتماعی، که به طور مستقیم بر بهداشت روانی سالمند تأثیر می‌گذارند. گاه این رویدادها منجر به بروز افسردگی در سالمندان می‌گردد، که این افسردگی معمولاً قابل پیشگیری و درمان پذیر است و رفع آن، سبب افزایش کیفیت زندگی در آنان می‌شود.

فصل دوم

ضوابط عمومی طراحی معماری

کلیات

هیچ بخشی از محیط مصنوع نباید به طور جدگانه و خاص برای ناتوانان ساخته شود، بلکه بایستی محیطی فراهم نمود که همه افراد بتوانند از آن استفاده کنند. بر این اساس، محیط مناسب سالمدان بایستی دارای شرایط خاص زیر باشد:

- اجتناب از موانع معماری و برطرف کردن آنها
- ایجاد تغییرات لازم در سطوح و پله‌ها
- دادن ابعاد کافی به بازشوها
- فراهم نمودن محیطی مناسب از نظر شرایط خاص روحی و روانی سالمدان*

در این فصل، ضوابط عمومی طراحی معماری برای محیط مصنوع ارائه می‌گردد.

۱-۲ سطوح

- ۱-۱-۲ پوشش کف در طول مسیرهای دسترسی و اتاق‌ها، سطوح شیبدار و پله‌ها، باید ثابت، سخت و غیر لغزنه باشد و به گونه‌ای صاف باشد که مانع عبور صندلی چرخدار، عصا، واکر و یا از دست رفتن تعادل سالمدان نگردد.
- ۲-۱-۲ سطوح تردد شیبدار با شیب بیش از ۵ درصد، تابع ضوابط سطوح شیبدار بند ۲-۲ باشد.
- ۳-۱-۲ تغییر جنس پوشش کف بایستی بدقت و به گونه‌ای صورت گیرد که باعث خطرهای احتمالی نشود.

* برگرفته از بینانیه سازمان ملل، نیویورک، سال ۱۹۹۹م.

- ۱-۴ کلیه سطوح باید عاری از لبه‌های تیز باشند.
- ۱-۵ سطوح باید به‌گونه‌ای انتخاب شود که منجر به انعکاس و خیرگی نور نشود. لذا استفاده از رنگ‌های تند و زمینه‌دار در کپوشها مجاز نمی‌باشد.
- ۱-۶ سطوح دیوار باید خشن و زبر باشد.
- ۱-۷ مصالح مورد استفاده در سطوحی که در تماس مستقیم دست سالم‌مندان قرار دارد، باید عایق حرارتی بوده و تغییرات شدید گرمایش و سرمایش در آن به وجود نیاید.
- ۱-۸ مصالح مورد استفاده سالم‌مندان باید غیر حساسیت زا باشند، زیرا افرادی که ناتوانی حسی، مانند ضعف بینایی و شنوایی دارند، از حس بویایی و لامسه خود بیشتر استفاده می‌کنند.
- ۱-۹ مصالح مورد استفاده در سطوح، باید به راحتی قابل نظافت باشند.
- ۱-۱۰ باستی از تغییر ناگهانی ارتفاع سطوح اجتناب نمود. ولی در صورت نیاز اجباری به اختلاف ارتفاع، تغییر سطح عمودی تا ۶ میلیمتر بلامانع بوده و نیازی به پرداخت لبه‌ها وجود ندارد، اما اگر تغییرات در سطوح، بین ۶ تا ۲۰ میلیمتر باشد، باید به وسیله یک شیب ملائم، تغییر ارتفاع سطح را از بین برد. در تغییرات بیش از ۲۰ میلیمتر ضوابط سطوح شیبدار مطابق بند ۲-۲ الزامی است.

توصیه‌ها

- ۱-۱ بهتر است پوشش کف فضاهای مورد استفاده سالم‌مندان از جنس وینیل یا پوشش‌های نرم به ضخامت حداقل ۵ سانتیمتر پوشانده شود. (به استثنای فضاهایی که نیاز به شستشوی مداوم دارند)

۲-۲ سطوح شیبدار

- ۱-۲ کلیه سطوح شیبدار باید در تطابق با ضوابط و مقررات معماری و شهرسازی برای معلومین جسمی - حرکتی، حداقل ۸ درصد و با عرض حداقل ۱۲۰ سانتیمتر باشد.
- ۲-۲ در دوطرف کلیه سطوح شیبدار، باید از میله‌های دستگرد مطابق با مشخصات بند ۴ استفاده شود.



۳-۲-۲ حداکثر طول افقی سطح شیبدار، ۹ متر است و پیش‌بینی پاگردی با حداقل عمق ۱۵۰ سانتیمتر در انتهای هر شیب الزامی است.

توصیه‌ها

۴-۲-۲ استفاده از رنگ‌های متضاد در سطوح شیبدار، نسبت به سطوح کف توصیه می‌شود.

۳-۲ بازشو

۱-۳-۲ در

۱-۳-۲ در ورودی اصلی ساختمان، باید بدون آستانه بوده و در صورت الزام به ایجاد آن، باید با ارتفاع حداکثر ۲۰ میلیمتر و کنتراست رنگ با زمین باشد.*

۲-۱-۳-۲ از ایجاد اختلاف سطح در محل در ورودی اصلی بایستی پرهیز شود و اگر وجود جدول و سطح شیبدار الزامی است باید حتماً از میله‌های دستگرد مطابق ضوابط بند ۴-۲ استفاده شود.

۲-۱-۳-۲ برای تشخیص در از دیوار اطراف آن توسط سالمندان، بایستی از رنگ‌های متضاد استفاده شود.

۱-۳-۲ باید برای تمام درها، پاخور فلزی به ارتفاع ۲۵ سانتیمتر درنظر گرفت.

۱-۳-۲ کلیه درها باید به سهولت باز شده و بسته شدن آن با تأخیر و شامل حرکتنهایی برای چفت شدن باشد.*

۱-۳-۲ نباید از درهای کرکره‌ای، بادبزنی و گردان در فضاهای مورد استفاده سالمندان استفاده کرد و در صورت استفاده، پیش‌بینی در قابل دسترس دیگری برای افرادی که از صندلی چرخدار استفاده می‌کنند به عرض مفید حداقل ۸۰ سانتیمتر در جوار آنها الزامی است.

۱-۳-۲ حداکثر نیروی لازم برای گشودن درهای ورودی باید ۴۰ نیوتون، یعنی ۴ کیلوگرم نیرو و درهای داخلی، ۲۲ نیوتون، یعنی ۲/۲ کیلوگرم نیرو باشد.

* می‌توان در پاره‌های موارد، آستانه‌های با لاستیک بادی را جانشین آستانه معمولی نمود.

* حداقل زمان برای بسته شدن درهای داخلی از حالت باز در ۷۰ درجه تا حالت نیمه بسته در ۵ درجه، ۳ ثانیه است.



۸-۱-۳-۲ جهت بازشوی درها باید به سمت خارج اتاق و یا به صورت کشویی به طرفین باشد. (در سرویس‌های بهداشتی، استفاده از در کشویی مجاز نمی‌باشد)

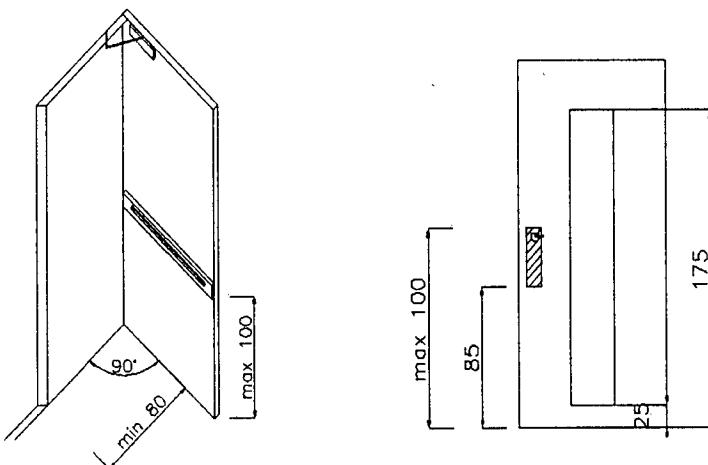
۹-۱-۳-۲ بازشو در باید به گونه‌ای باشد که هنگام گشوده شدن، حداکثر ۱۰ سانتیمتر به داخل راهرو پیش‌آمدگی داشته باشد.

۱۰-۱-۳-۲ زاویه بازشو در باید حداقل ۹۰ درجه باشد (شکل ۳).

۱۱-۱-۳-۲ حداقل عرض مفید هر لنگه در، بایستی ۸۰ سانتیمتر باشد.

۱۲-۱-۳-۲ دستگیره در نباید از نوع دور یا کروی شکل باشد، بلکه بایستی از نوع اهرمی بوده و رنگ آن در تضاد با رنگ در باشد.

۱۳-۱-۳-۲ ارتفاع دستگیره در از کف، حداکثر بایستی ۱۰۰ سانتیمتر باشد.



شکل ۳ ابعاد و زاویه بازشو در (اندازه‌ها به سانتی‌متر است)

۲-۳-۲ پنجره

۱-۲-۳-۲ ضوابط پنجره مطابق بند ۶-۴-۲-۲-۳-۲ ضوابط اختصاصی خانه‌های سالمندان می‌باشد.

۲-۴ میله دستگرد

۱-۴-۲ میله‌های دستگرد بایستی در دو طرف مسیر تردد سالمندان قرار گیرد تا امکان استفاده از آن به راحتی میسر باشد.



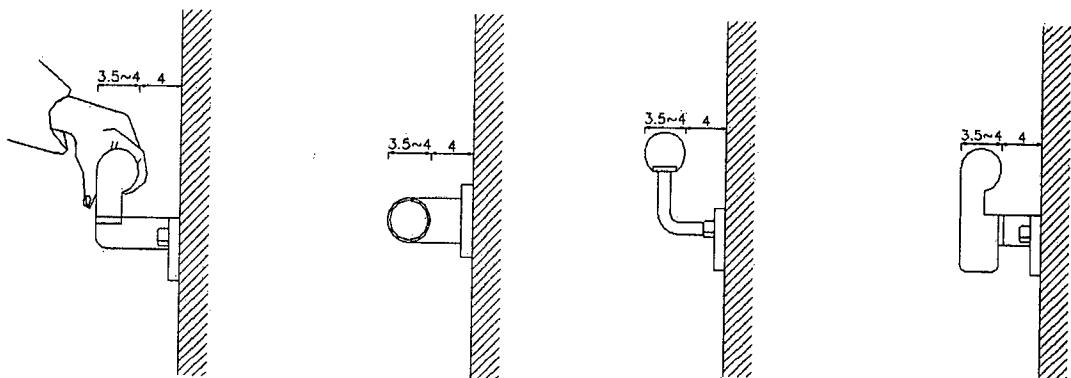
۲-۴-۲ میله‌های دستگرد باید در حمام‌ها، سرویس‌های بهداشتی، پله‌ها و درجاهایی که زوایا و شیب تغییر می‌کند و نیز هرجایی که ممکن است مدت زمان کوتاهی جهت تمرکز حواس نیاز باشد (مانند خارج شدن از یک فضای تاریک به فضایی روشن) نصب شوند.

۲-۴-۳ جنس میله‌های دستگرد نبایستی از مواد پلاستیکی باشد.

۲-۴-۴ میله‌های دستگرد باید از استحکام و مقاومت کافی برخوردار باشند و در محل اتصال خود کاملاً ثابت شده باشند.

۲-۴-۵ میله‌های دستگرد باید دارای رنگ متناسب با رنگ محیط اطراف باشد.

۲-۴-۶ مقطع میله‌های دستگرد باید مدور و به قطر تقریبی $2/5$ تا 4 سانتیمتر باشد و در فاصله حداقل 4 سانتیمتر از دیوار قرار گیرد (شکل ۴).

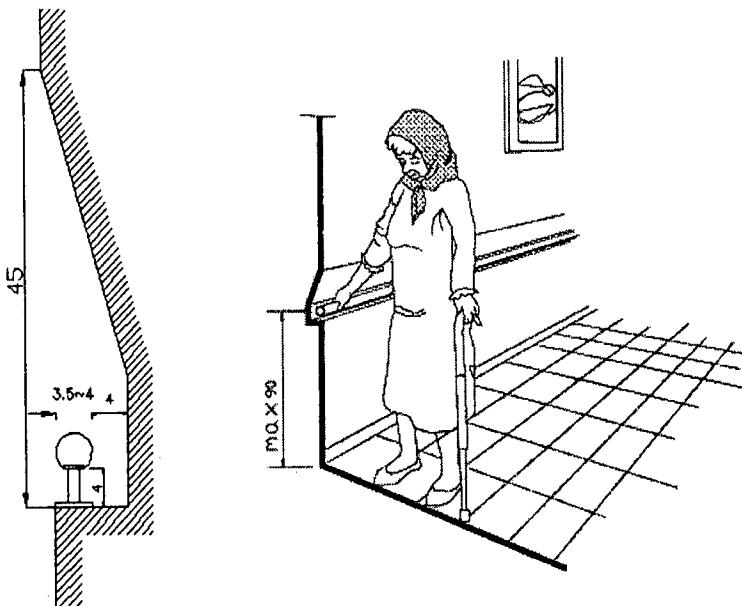


شکل ۴ میله‌های دستگرد و موقعیت قرارگیری آن‌ها نسبت به دیوار (اندازه‌ها به سانتی‌متر است)

۲-۴-۷ ارتفاع میله دستگرد از کف سطح شیبدار یا پله باید 85 سانتیمتر باشد. در مورد ارتفاع میله دستگرد بر روی درها یا در سرویس‌های بهداشتی، لازم است به فصل مربوط مراجعه شود.

۲-۴-۸ میله‌های دستگرد و سطوح آنها باید بدون هر عنصر نوک تیز و ساینده باشد. ابتدا و انتهای میله دستگرد باید با شعاعی معادل حداقل 3 سانتیمتر به سمت پایین یا دیوار برگشته باشد.

۲-۴-۹ اگر میله‌های دستگرد در فرورفتگی دیوار نصب شده باشند، حداقل عمق فضای فرورفته $7/5$ سانتیمتر و حداقل ارتفاع فرورفتگی، 5 سانتیمتر باید باشد. (شکل ۵).



شکل ۵ نحوه نصب میله دستگرد در فروزنگی دیوار (اندازه‌ها به سانتی‌متر است)

۵-۲ علایم و تجهیزات

- ۱-۵-۲ استفاده از علایم بصری علاوه بر علایم صوتی برای هشدار به افراد سالمندی که محدودیتهای شناوری و یا ضعف بینایی دارند، در کلیه ساختمانهای عمومی الزامی است.
- ۲-۵-۲ کلیه لوازم و تجهیزات لازم که بر روی دیوار نصب می‌شود، مانند ساعت، تابلوی اعلانات، علایم جلب توجه کننده و ... لازم است که با کنتراست گرافیکی بسیار قوی و قابل تشخیص رنگ‌آمیزی و نمایش داده شوند و برای تشخیص آسان آنها در شب، نورپردازی شوند.
- ۳-۵-۲ علایم و نوشته‌ها باید با حروف بزرگ و واضح نوشته شده و نیز قادر انعکاس نور و در تضاد با زمینه خود باشند.
- ۴-۵-۲ در نورپردازی علایم باید از چراغ‌هایی استفاده شود که نور را به سمت پایین می‌تابانند.
- ۵-۵-۲ اشیای بیرون‌زده مطابق بند ۷-۸-۲ و تجهیزات، مانند علایم راهنمای، نیمکتها و اشیای تزیینی باید با کنتراست گرافیکی بسیار قوی و قابل تشخیص رنگ‌آمیزی و مشخص شوند.
- ۶-۵-۲ کلیه نشانه‌ها و علایم بایستی در فاصله ۱۰۰ تا ۱۲۰ سانتی‌متر بالاتر از کف زمین، به طوری که به راحتی قابل دیدن و لمس کردن توسط سالمندان باشد، قرار گیرند.



۷-۵-۲ حداقل ارتفاع لبه بالایی دستگاه تلفن نصب شده بر روی دیوار، صندوق پست و مانند آنها از کف ۱۲۰ سانتیمتر باید باشد.

۸-۵-۲ تمامی کلیدها و کنترل‌ها مانند دگمه‌های آسانسور، زنگ‌ها، تفنن‌ها، چراغ‌ها و ... بایستی در ارتفاعی بین ۹۰ تا ۱۲۰ سانتیمتر از کف و فاصله حداقل ۴۰ سانتیمتر از گوشه اتاق‌ها و فضاهای قرارگیرند.

۹-۵-۲ ترتیب قرارگیری کلیدها، پریزها و نیز جهت روشن و خاموش شدن آنها در کلیه فضاهای باید یکسان باشد.

۱۰-۵-۲ برای اعلام حریق، علاوه بر آذیرهای خطر، می‌توان از چراغ‌های هشداردهنده نیز استفاده کرد.

توصیه‌ها

۱۱-۵-۲ در مورد تابلوهای اطلاعات و علایمی که در هال ورودی نصب می‌شوند، بهتر است از نورهای مرکزی که از چندین منبع نور به‌طور همزمان و در کنار هم می‌تابند، استفاده شود.

۱۲-۵-۲ بهتر است از نوارهای رنگی شب‌نمای برای بهتر دیده شدن درها، دستگیرهای سایر تجهیزات استفاده شود.

۱۳-۵-۲ استفاده از کلید و پریزهای چراغدار که در شب قابل تشخیص باشند توصیه می‌شود.

۶-۲ پله

۱-۶-۲ پله‌ها باید دارای روشنایی و نور کافی باشند.

۲-۶-۲ پوشش کف پله باید از جنس سخت و غیر لغزنده باشد.

۳-۶-۲ پیش‌آمدگی کف پله از قسمت پاخور نباید بیش از ۳ سانتیمتر باشد.

۴-۶-۲ بایستی رنگ اولین و آخرین پله با دیگر پله‌ها و نیز پاگردان در تضاد باشد.

۵-۶-۲ هیچگونه اشیایی، حتی به طور موقت نبایستی روی پلکان گذاشته شود.

۶-۶-۲ نصب میله دستگرد در طرفین پله الزامی است و این دستگیرهای باید در قسمت بالا و پایین پله ادامه پیدا کند.

۷-۶-۲ حداقل تعداد مناسب پله‌ها برای هر خیز بین دو پاگرد، ۹ پله و برای تعداد پله بیشتر، ایجاد پاگرد مناسب الزامی است.



۸-۶-۲ حداقل عرض پله، ۱۲۰ سانتیمتر باید باشد.

۹-۶-۲ عرض پاگرد پله نباید کمتر از عرض پله باشد و حداقل ابعاد پاگرد باید 120×120 سانتیمتر باشد.

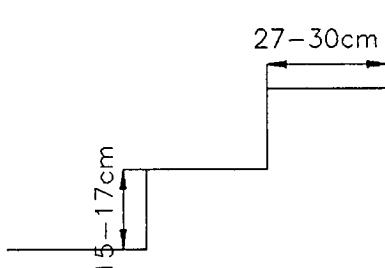
۱۰-۶-۲ وجود علایم حسی و لامسه‌ای درکف، قبل از ورود به فضای پله و در پاگردها برای هشدار به سالمدان با ضعف بینایی الزامی است.

۱۱-۶-۲ خیز پله‌ها باید دارای پاخور و کف پله یکسان و یک اندازه باشد.

۱۲-۶-۲ عرض کف پله باید ۲۷ تا ۳۰ سانتیمتر و حداقل ارتفاع آن ۱۵ تا ۱۷ سانتیمتر باشد
(شکل ۶).

۱۳-۶-۲ در هر صورت ابعاد پله جهت سهولت تردد سالمدان باید از رابطه زیر تبعیت نماید:

$$2 \times \text{ارتفاع پله} + \text{عرض پله} = 570 \text{ میلیمتر} - \text{کف پله}$$

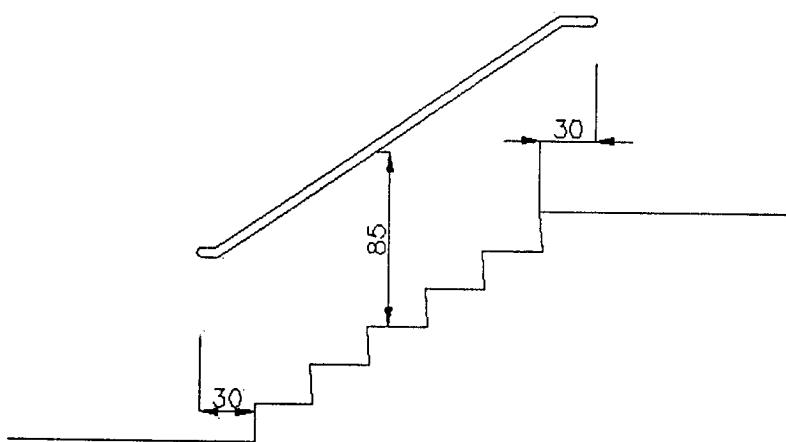


شکل ۶ عرض و ارتفاع مناسب پله

توصیه‌ها

۱۴-۶-۲ فاصله بین محور میله‌های دستگرد دو طرف، حداقل ۱۰۵ سانتیمتر، ارتفاع این میله‌ها در محل دماغه پله تا کف پله، ۸۵ سانتیمتر و سطح مقطع آنها نیز دایره‌ای به قطر ۴ سانتیمتر پیشنهاد می‌گردد. (شکل ۷).

۱۵-۶-۲ میله دستگرد دو طرف پله، بهتر است به اندازه ۲۰ سانتیمتر از لبه اولین و آخرین پله فاصله داشته باشد (شکل ۷).



شکل ۷ میله دستگرد پله (اندازه‌ها به سانتی‌متر است)

۷-۲ آسانسور

۱-۷-۲ آسانسور بایستی نزدیک به در ورودی اصلی ساختمان قرار گرفته و در هر یک از طبقات، بدون بالا و پایین رفتن سالمندان از پله قابل دسترس باشد.

۲-۷-۲ آسانسور باید دارای مقاومت بالا در برابر حریق باشد تا فرصت خروج افراد سالمندی که دارای ضعف حرکتی هستند ایجاد شود. زعایت مقررات مربوط به راههای فرار مندرج در مبحث سوم مقررات ملی ساختمان (محافظت ساختمانها در مقابل حریق) و مقررات مربوط به نشریه شماره ۱۱۲ سازمان برنامه و بودجه^{*} (دستورالعمل اجرایی محافظت ساختمانها در برابر حریق) الزامی است.

۳-۷-۲ بایستی رنگ در اتاقک آسانسور در تضاد با رنگ دیوار هم‌جاوای خود بوده و به علامتهای بصری و صوتی مشخص کننده موقعیت اتاقک که در بالای در، یا پایین تابلوی فرمان نصب می‌شود، مجهز باشد.

۴-۷-۲ پوشش کف آسانسور بایستی محکم، ثابت و غیر لغزندۀ باشد.

۵-۷-۲ حداقل فضای انتظار در جلو آسانسور، بایستی در هر طبقه، 150×150 سانتی‌متر باشد.

۶-۷-۲ حداقل عرض مفید در آسانسور ۸۰ سانتی‌متر باید باشد.

۷-۷-۲ حداقل ابعاد مفید اتاقک آسانسور، 110×140 سانتی‌متر باید باشد.

* سازمان برنامه و بودجه به معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی ریاست جمهوری تغییر نام داده است.



۸-۷-۲ اتاق آسانسور بایستی به زنگ اضطراری و یک خط تلفن جهت ارتباط به بیرون مجهز باشد.

۹-۷-۲ درهای اتوماتیک آسانسورها باید به گونه‌ای تنظیم شوند که زمان کافی برای داخل شدن به اتاق آسانسور و خارج شدن از آن به سالمندان داده شود. همچنین بایستی توقف آسانسورها به نسبت، طولانی‌تر از حد معمول باشد.

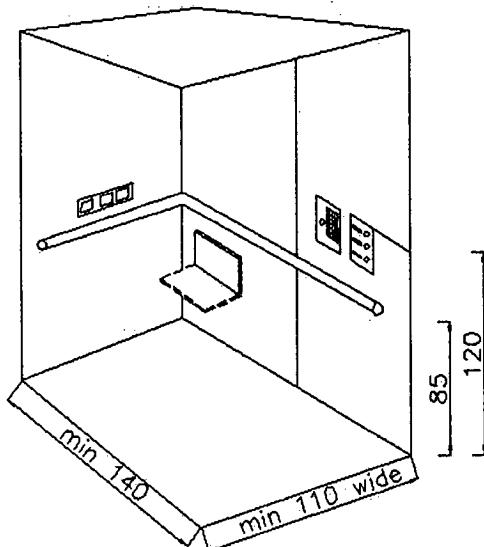
۱۰-۷-۲ دکمه‌های آسانسور، در خارج و داخل آن باید مطابق بند ۸-۵-۲ باشد.

۱۱-۷-۲ لازم است دکمه‌ای که طبقه همکف را نشان می‌دهد، با اختلاف رنگ مشخص شده باشد.

۱۲-۷-۲ لازم است از صندلی تاشو ثابت در داخل آسانسور استفاده شود.

۱۳-۷-۲ دکمه‌های کنترل داخل آسانسور باید دارای برجستگی به میزان حداقل ۱/۵ سانتیمتر و قطر حداقل ۲ سانتیمتر باشد تا افراد با ضعف بینایی بتوانند از آن استفاده کنند. همچنین روی دکمه‌ها باید علامتها بیانی که با لمس آنها نیز باز و بسته شدن در را مشخص می‌کنند، وجود داشته باشد.

۱۴-۷-۲ در داخل اتاق آسانسور، نصب میله دستگرد به فاصله ۸۵ سانتیمتر از کف برای حفظ تعادل سالمندان باید در نظر گرفته شود (شکل ۸).



شکل ۸ ابعاد آسانسور و میله دستگرد مناسب (اندازه‌ها به سانتی‌متر است)



۱۵-۷-۲ استفاده از نشانگر صوتی برای اعلام طبقات در آسانسور، برای افرادی که ضعف بینایی دارند، الزامی است.

توصیه‌ها

۱۶-۷-۲ تعبیه آینه در اتاق آسانسور توصیه می‌شود.

۸-۳ راهرو

۱-۸-۲ راهروها باید در مسیر جریان باد باشند.

۲-۸-۲ از تابش شدید نور طبیعی در راهرو باید پرهیز شود.

۳-۸-۲ در راهروها باید از کپوش جاذب صدا و غیرلغزende استفاده شود. همچنین باید از نصب کپوشهای با پرز بلند خودداری گردد.

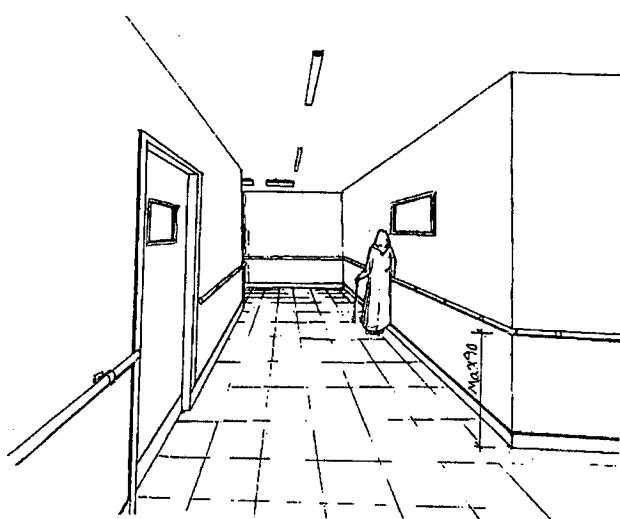
۴-۸-۲ رنگ دیوارهای راهروها، بایستی روشن و مات بوده و به‌گونه‌ای باشد که روشنایی طبیعی و غیر طبیعی را منعکس ننماید.

۵-۸-۲ رنگ کف راهروها برای ایجاد تضاد رنگها بایستی تیره‌تر از دیوارها باشد.

۶-۸-۲ عرض مسیرها و راهرو باید حداقل ۱۵۰ سانتیمتر باشد.

۷-۸-۲ اشیای نصب شده روی دیوار راهرو که لبه خارجی آن بین ۷۰ تا ۲۰۰ سانتیمتر بالای کف تمام شده باشد، باید بیش از ۱۰ سانتیمتر در مسیر راهرو پیشامدگی داشته باشد.

۸-۸-۲ نصب میله‌های دستگرد مطابق بند ۴-۲ در طول راهرو ضروری است (شکل ۹).

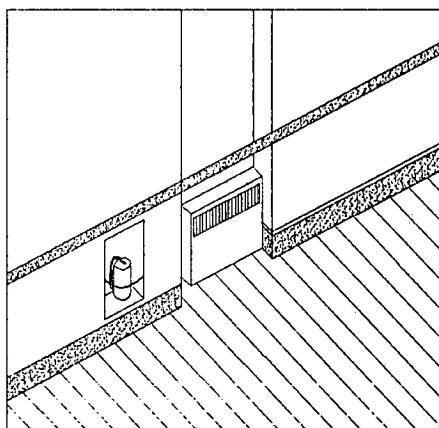


شکل ۹ الزام استفاده از میله‌های دستگرد در راهروها (اندازه‌ها به سانتی‌متر است)



توصیه‌ها

- ۹-۸-۲ همواره باید سعی شود از راهروهای پرپیچ و خم که ایجاد سردرگمی در سالمندان می‌نماید، پرهیز گردد.
- ۱۰-۸-۲ ایجاد پنجره در راهروها می‌تواند به جهت یابی سالمندان و ارتباط بیشتر آنان با فضای بیرون کمک کند
- ۱۱-۸-۲ در مسیر راهروها بهتر است موانعی مانند رادیاتورها و یا کپسول‌های آتش‌نشانی در فرورفتگی دیوار قرار گیرد. (شکل ۱۰).



شکل ۱۰ فرارگیری فن‌کوبیل و کپسول آتش‌نشانی در راهروها

- ۱۲-۸-۲ در صورتی که طول راهرو از ۲۲ متر بیشتر باشد، بهتر است با ایجاد تغییراتی شامل تغییر در جهت، ارتفاع، رنگ، نور و یا حتی بازشوهای جانبی، از احساس طولانی بودن مسیر کاسته شود. همچنین می‌توان فضاهایی برای نشستن در طول مسیر بصورت فرورفتگی در دیوار پیش‌بینی گردد.

۹-۳ سرویس بهداشتی

- ۱-۹-۲ پوشش کف سرویس‌های بهداشتی باید از مصالح سخت، غیر لغزند و قابل شستشو پوشیده شده باشد.
- ۲-۹-۲ مصالح بکاررفته در دیوار سرویس‌های بهداشتی باید قابل شستشو باشد.



۳-۹-۲ در سرویس‌های بهداشتی باید به بیرون باز شود تا گشودن آن در موقع ضروری از بیرون امکان پذیر باشد.

۴-۹-۲ نصب میله‌های دستگرد اضافی افقی بر روی قسمت داخلی در، به ارتفاع ۸۰ سانتیمتر از کف و حداقل ۱۵ سانتیمتر فاصله از محور لولا و با طول حداقل ۳۰ سانتیمتر الزامی است.

۵-۹-۲ حداقل عرض مفید در سرویس بهداشتی ۸۰ سانتیمتر باید باشد.

۶-۹-۲ حداقل ابعاد سرویس بهداشتی باید 150×170 سانتیمتر باشد.

۷-۹-۲ باید در سرویس‌های بهداشتی، علاوه بر کاسه توالت ایرانی، کاسه توالت فرنگی هم نصب شود.

۸-۹-۲ ارتفاع نشیمنگاه کاسه توالت فرنگی از کف، ۴۵ سانتیمتر باید باشد.

۹-۹-۲ رعایت فاصله از دیوار برای کاسه توالت فرنگی الزامی است. (شکل ۱۱) ۱۰-۹-۲ لوازم توالت، مانند جای حolle، جای صابون و غیره باید در ارتقای نصب شوند که به راحتی توسط سالمندان مورد استفاده قرار بگیرند و نباید بیشتر از ۱۰۰ سانتیمتر از کف فاصله داشته باشد.

۱۱-۹-۲ کاسه دستشویی باید در فضایی به ابعاد 120×75 سانتیمتر قرارگیرد تا امکان دستیابی از روی رو را فراهم سازد.

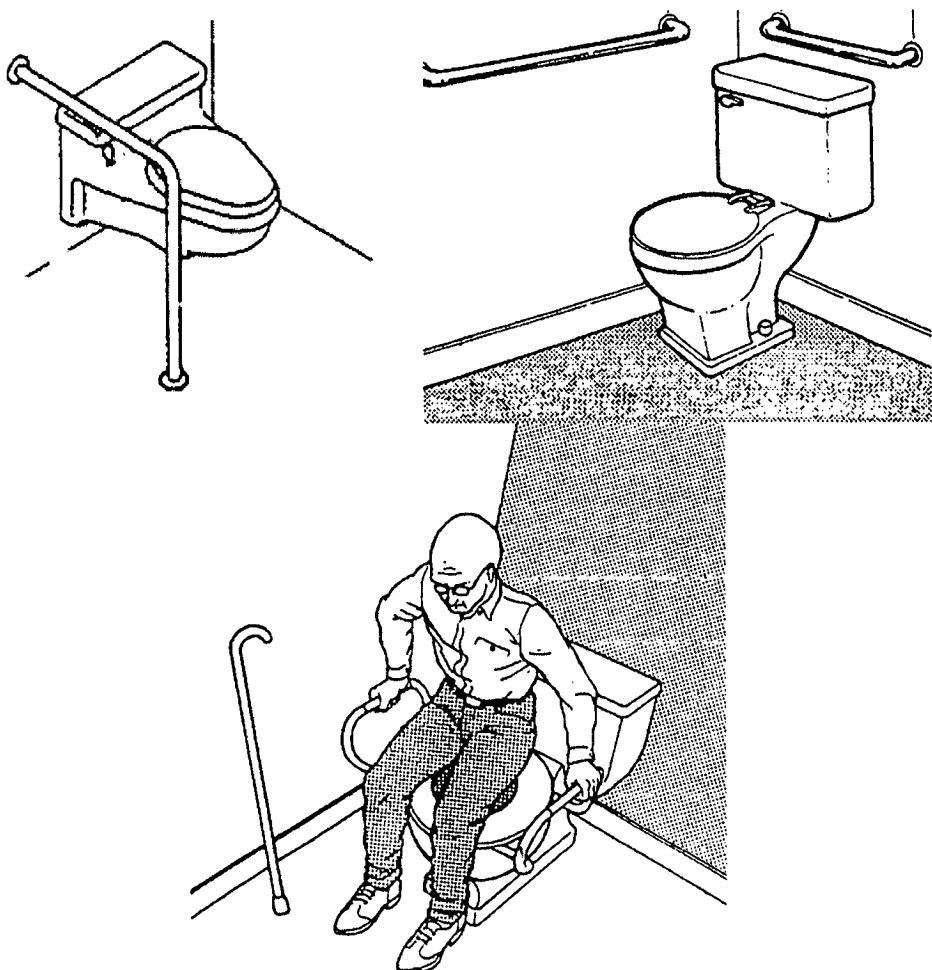
۱۲-۹-۲ شیرهای آب بایستی از نوع اهرمی باشد و به سهولت باز و بسته شود و حداقل فاصله آنها از لبه جلو دستشویی باید ۶۰ سانتیمتر باشد.

۱۳-۹-۲ بایستی علامت سرد و گرم بر روی شیرهای آب مشخص شود.

۱۴-۹-۲ شیرهای آب مورد استفاده در سرویس‌های بهداشتی باید قابل تنظیم بوده بطوریکه به صورت خودکار بتوان آن را در حرارت ۴۰-۳۷ درجه سانتیگراد تنظیم نمود.

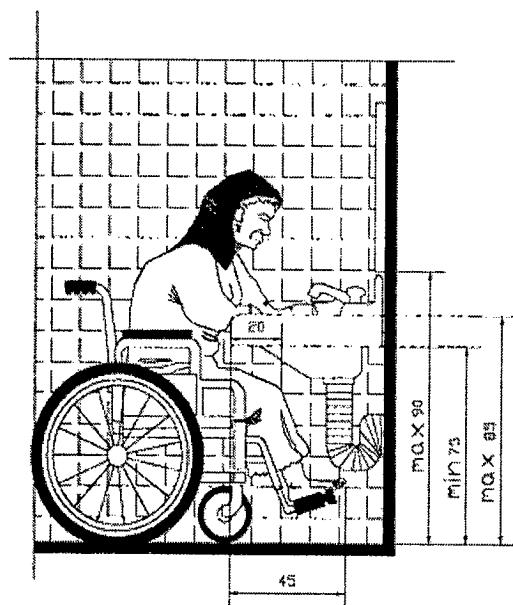
۱۵-۹-۲ نصب میله‌های دستگرد در طوفین کاسه توالت فرنگی به ارتفاع ۷۰ سانتیمتر از کف برای میله افقی و ۲۰ سانتیمتر جلوتر از لبه جلویی کاسه برای میله عمودی الزامی است

(شکل ۱۱).



شکل ۱۱ سرویس بهداشتی

۱۶-۹-۲ کاسه دستشویی باید در ارتفاعی قرار بگیرد که حتی سالمندانی که از صندلی چرخدار استفاده می‌کنند بتوانند از آن استفاده کنند. بنابراین، ارتفاع حداقل ۷۵ سانتیمتر از کف تا پایین لبه دستشویی، عمق فضای آزاد ۲۰ سانتیمتر برای زانو و ۴۵ سانتیمتر برای نوک پا الزامی است (شکل ۱۲).



شکل ۱۲ موقعیت قرارگیری کاسه دستشویی (اندازه‌ها به سانتی‌متر است)

۱۷-۹-۲ در کلیه فضاهای بهداشتی نصب زنگ خطر در ارتفاع ۱۲۰ سانتی‌متر و به دور از جریان آب الزامی است.

۱۸-۹-۲ ارتفاع لبه پایینی آینه دستشویی برای سالمندان معلول از کف حداقل ۹۰ سانتی‌متر باید باشد.

۱۹-۹-۲ ارتفاع لبه بالایی کاسه دستشویی باید در ارتفاع ساعده دست و حداقل ۸۵ سانتی‌متر از کف باشد.

۲۰-۹-۲ لوله‌های آب گرم و سرد و فاضلاب زیر دستشویی باید عایق‌بندی شده و به گونه‌ای نصب شوند که در زیر دستشویی، گوشه‌های تیز وجود نداشته باشد.

توصیه‌ها

۲۱-۹-۲ در پوشش دیوارها و کف سرویس‌های بهداشتی بهتر است از رنگ‌های گرم استفاده شود.

۲۲-۹-۲ حداقل ابعاد کاسه دستشویی 65×40 سانتی‌متر مربع پیشنهاد می‌شود.



۱۰-۲ سایر مقررات

- ۱-۱۰-۲ به طور کلی، ساختمانهای عمومی و ساختمانهایی که مورد استفاده سالمندان قرار می‌گیرند، بایستی به شیوه‌ای ساده و قابل تشخیص طراحی شوند تا به جهت یابی سالمندان و حرکت آنان در درون ساختمان کمک نماید.
- ۲-۱۰-۲ در طراحی فضاهای تجهیزات و انتخاب جنس مصالح بایستی توجه داشت تا از عواملی که باعث ایجاد یا تشدید انعکاس صدا می‌شوند، جلوگیری شود.
- ۳-۱۰-۲ از تغییرات ناگهانی نور در فضاهای بایستی اجتناب نمود. بنابراین لازم است تا انتقال از یک فضای فضایی دیگر، با تغییر روشنایی شدید، به تدریج صورت گیرد.
- ۴-۱۰-۲ نصب سیستم هشدار و قطع گاز به صورت خودکار برای جلوگیری از خفگی و انفجار ضروری است.
- ۵-۱۰-۲ سیستم روشنایی محیط باید به گونه‌ای باشد که فضاهای تاریک یا سایه‌دار ایجاد نکند.
- ۶-۱۰-۲ برای ایجاد روشنایی یکنواخت و مناسب شرایط ویژه بینایی سالمندان، بایستی از چراغ‌هایی که به طور موازی قرار می‌گیرند استفاده شود.

۱۱-۲ سایر توصیه‌ها

- ۱-۱۱-۲ جهت جلوگیری از درخشندگی و خیرگی سطوح، بهتر است نورپردازی‌ها بر روی هم قرار گیرند و از چراغ‌هایی استفاده شود که به جای نورپردازی به سمت بالا و بیرون، به سمت پایین انجام پذیرد.
- ۲-۱۱-۲ برای دقت در تشخیص و سهولت دید بهتر است در فضاهای رنگهای متضاد استفاده شود. همچنین چنانچه از ترکیب رنگ برای تابلوها استفاده می‌شود، بهتر است رنگ مشکی روی زرد یا خاکستری کمرنگ به کار رود.
- ۳-۱۱-۲ بایستی میزان و تنوع بافت اشیا را در محیط مورد استفاده سالمندان افزایش داد تا منجر به تقویت بازخوردهای لامسه‌ای و ایجاد هشدارهای بصری گردد.

فصل سوم

ضوابط اختصاصی طراحی معماری خانه سالمندان

۱-۳ الزامات عمومی

۱-۱-۳ ضوابط کلی

۱-۱-۱-۳ رعایت ضوابط و مقررات شهرسازی و معماری برای افراد معلول جسمی- حرکتی (ویرایش ۲)، از مجموعه مصوبات شورای عالی شهرسازی و معماری ایران الزامی است.

۱-۱-۲-۴ رعایت مقررات مندرج در بند ۱۴-۴ مبحث چهاردهم مقررات ملی ساختمان^۱ الزامی است.

۱-۱-۳-۲ رعایت مقررات مندرج در بند ۱۵-۲ مبحث پانزدهم مقررات ملی ساختمان^۲ الزامی است.

۱-۱-۴-۴ رعایت مقررات مندرج در مبحث سوم مقررات ملی ساختمان^۳، الزامی است.

۱-۱-۵-۵ رعایت مقررات مندرج در مبحث چهارم مقررات ملی ساختمان^۴ الزامی است.

۲-۱-۳ مکانیابی

۱-۲-۱-۳ خانه‌های سالمندان نباید در مجاورت خیابان‌های اصلی پر رفت و آمد، پارکینگ‌های عمومی و ترمینالها، خطوط راه‌آهن و فرودگاهها، چهارراه‌ها، میدان‌ها، محل جمع‌آوری زباله

۱. تاسیسات گرمایی تعویض هوا و تهویه مطبوع.

۲. آسانسور

۳. حفاظت ساختمانها در مقابل حریق

۴. الزامات عمومی



و محل نگهداری حیوانات و یا در مجاورت گورستان، کشتارگاه، کارخانه‌ها و کارگاههای آلوده‌کننده محیط زیست، مسیلها و حریم خطوط انتقال برق فشار قوی، کانالهای روباز و سایر مراکزی که به نحوی ممکن است ایجاد مزاحمت (دود، بو، گرد و غبار و سروصدای) نماید قرار گیرند.

۲-۲-۱-۳ محل ساختمان نباید در مجاورت مدرسه و زمین بازی کودکان باشد.

۳-۲-۱-۲ حداقل شعاع دسترسی خانه سالمدان با مراکز محله و ناحیه‌ای مانند فروشگاه‌های زنجیره‌ای، بانک‌ها، مساجد، کتابخانه‌ها، مراکز درمانی، داروخانه، دفتر پست، سینما و پارک باید ۱۰۰۰ متر باشد.

توصیه‌ها

۴-۲-۱-۲ به منظور نزدیکی سالمدان به خانه مسکونی قبلی و پیوندهای اجتماعی و خویشاوندان آنان، بهتر است در هر محله، خانه سالمدان با ظرفیت محدود و مطابق با شرایط فرهنگی افراد همان محله تاسیس گردد.

۵-۲-۱-۳ توصیه می‌شود کلیه مسیرهای پیاده منتهی به خانه سالمدان، ایمن، خلوت و حداقل دارای شبیب٪ بوده و از پوشش گیاهی مناسب غیر صمغی، کم شاخ و برگ، غیر تیغدار و در صورت امکان همیشه سبز برخوردار بوده و میوه‌دار نباشند تا در مسیر پیاده ایجاد لغزنده‌گی ننماید.

۶-۲-۱-۳ بهتر است خانه سالمدان در نزدیکی پارکهای محله‌ای احداث شود.

۳-۱-۳ سرانه

۱-۲-۱-۳ حداقل و حداقل تعداد سالمدان ساکن در خانه سالمدان، براساس ضوابط سازمان بهزیستی کل کشور در هر دوره زمانی تعیین می‌گردد.

توصیه‌ها

۲-۲-۱-۳ جمع سرانه فضای لازم برای یک سالمند در خانه سالمدان ۱۹/۵ مترمربع پیشنهاد می‌گردد.

۲-۲-۱-۳ سرانه فضاهای مشترک عمومی ۴/۶ متر مربع، فضاهای ورودی و اداری ۲/۵ مترمربع، فضاهای خدماتی ۲/۵ مترمربع، فضاهای درمانی ۱/۷ متر مربع، فضاهای سکونتی



و بهداشتی ۸/۲ مترمربع پیشنهاد می‌گردد که با در نظر گرفتن فضاهای ارتباطی، جمع سرانه لازم برای هر سالمند در خانه سالمندان را مشخص می‌کند.

۴-۱-۳ سطوح کف

۱-۴-۱-۳ کلیه ضوابط مربوط به سطوح مندرج در بند ۱-۲ ضوابط عمومی طراحی معماری الزامی است.

۲-۴-۱-۳ کلیه پوشش‌های کف، بایستی به راحتی قابل نظافت، شستشو و میکروب‌زدایی باشند.

۳-۴-۱-۳ از پهن کردن قالیچه بر کف اتاقها و راهروها بایستی اجتناب شود و از فرش کردن ابتدا و انتهای پلکان با فرش یا قالیچه خودداری گردد.

۴-۱-۳ اگر از فرش یا موکت بر روی سطوح کف استفاده می‌گردد، باید به صورت مطمئنی به کف، اتصال ثابت داشته باشد.

۵-۴-۱-۳ سیم تلفن و تلویزیون نبایستی در مسیر رفت و آمد سالمندان قرار داده شود.

۲-۳ فضاهای اصلی

فضاهای اصلی در خانه‌های سالمندان، شامل فضای ورودی، فضاهای اداری، فضاهای درمانی، فضاهای مشترک، فضاهای سکونتی و بهداشتی، فضاهای ارتباطی و بازشوها، فضاهای خدماتی و فضاهای باز عمومی است.

۱-۲-۳ فضای ورودی

۱-۱-۲-۳ ورودی اصلی مجموعه بایستی به وضوح قابل مشاهده و تشخیص باشد.

۲-۱-۲-۳ ورودی اصلی مجموعه خانه سالمندان، باید مجهز به سیستم‌های هشداردهنده صوتی باشد.

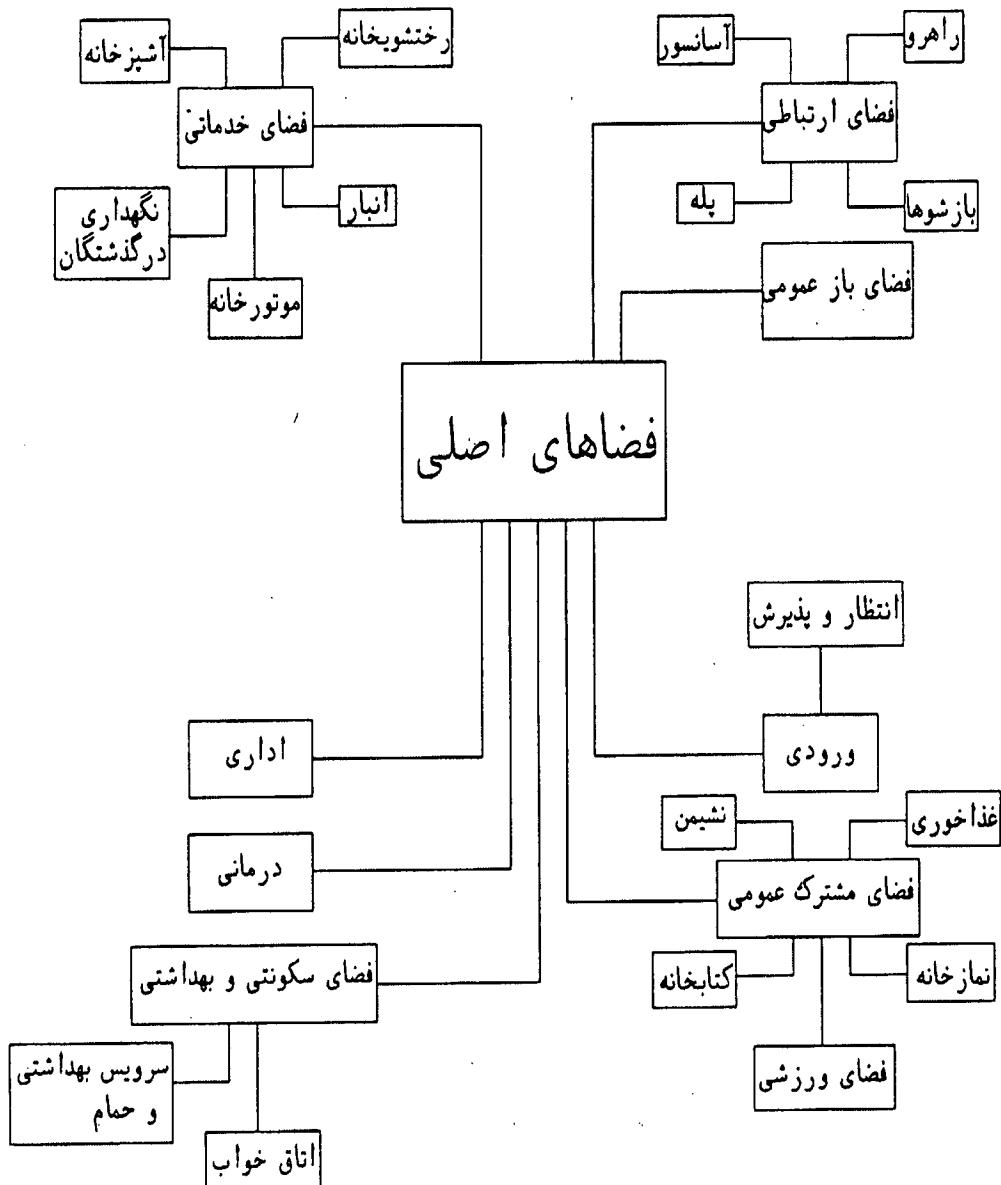
۳-۱-۲-۳ رنگ چارچوب در ورودی نسبت به دیوار جانبی آن باید تضاد داشته باشد.

۱-۲-۱-۲-۳ نوع کفسازی فضای ورودی نسبت به فضای اطراف بایستی متفاوت باشد.

۲-۳-۱-۲-۳ عقبنشینی فضای ورودی از مسیر اصلی سواره‌رو الزامی است. حداقل عمق فضای جلو ورودی ۱۴۰ سانتیمتر باید باشد.



نمودار ۱ فضاهای تشکیل دهنده خانه‌های سالمندان





۴-۱-۲-۳ محل قرار گیری زنگ در و آخرین دریچه صندوق پست، باید در ارتفاع ۱/۲۰ متر از کف باشد.

۵-۱-۲-۳ از ایجاد اختلاف سطح در ورودی اصلی باید پرهیز شود و در صورت اجبار برای ایجاد سطح شیب دار، رعایت ضوابط سطوح شیب دار مطابق با بند ۲-۲ الزامی است.

۶-۱-۲-۳ در ورودی اصلی ساختمان باید بدون آستانه بوده و در صورت الزام به ایجاد آن، باید ارتفاع آن حداقل ۲۰ میلیمتر و دارای کنتراسیت رنگ با زمین باشد.

۷-۱-۲-۳ حدائق عرض بازشو در ساختمان، باید ۱۰۰ سانتیمتر باشد.

۸-۱-۲-۳ طراحی پیش فضا در جلو ورودی به منظور اجتناب از تبادل حرارتی شدید و تغییرات ناگهانی نور الزامی است.

توصیه‌ها

۹-۱-۲-۳ ایجاد فضای مسقف در جلو ورودی توصیه می‌شود.

۱-۱-۲-۳ فضای انتظار

فضای انتظار که باید در مجاورت ورودی اصلی قرار بگیرد، محلی برای ملاقات، پذیرش و یا ترخیص سالمندان است. تجهیزات لازم برای این فضا شامل تابلوی اعلانات، محلهایی برای نشستن و نیز آب‌سردکن می‌باشد. حدائق سطح مورد نیاز برای فضای انتظار، ۵/ متر مربع به ازای هر سالمند است.

۲-۱-۲-۳ فضای پذیرش

فضای پذیرش، محلی است برای پذیرش و یا ترخیص سالمندان و شامل مکانی برای نشستن، میز برای مسئول پذیرش، گاو صندوق، کمد برای بایگانی مدارک و پروندهای مربوط به سالمندان ساکن می‌باشد. حدائق سطح مورد نیاز ۱۲ مترمربع است.

۲-۲-۳ فضای اداری

فضای اداری دارای تجهیزات لازم شامل کمد، قفسه، میز، صندلی و مبل برای قسمتهای مختلف می‌باشد و شامل بخش‌های مختلف به شرح زیر است:

- اتاق مدیر،
- محل نگهداری لوازم کارکنان و رختکن،
- فضای استراحت و خواب کارکنان،



- فضای غذاخوری کارکنان،

- بایگانی،

- سرویس بهداشتی،

۱-۲-۲-۳ فضای اداری بایستی نزدیک در ورودی قرار گیرد.

۲-۲-۲-۳ حدائق سطح مورد نیاز در این بخش، ۸ مترمربع با امکان دسترسی به حمام و سرویس‌های بهداشتی به‌ازای هر کارمند می‌باشد.

۳-۲-۳ فضای درمانی

فضای درمانی، شامل فضاهایی برای معاینه، توانبخشی و درمان سالمندان است.

۱-۲-۲-۳ حضور پزشک، روانپژشک، فیزیوتراپیست، مددکار اجتماعی، کارشناس تغذیه و پرستاران در تمام مدت شبانه‌روز در خانه سالمندان لازم و ضروری است. بنابراین برای هر یک از افراد فوق، بایستی اتاقی مناسب با حداقل ۹ متر مربع فضای درنظر گرفته شود.

۲-۳-۲-۳ اتاق معاینه و درمان باید دارای درِ دولنگه با مجموع پهناي ۱۲۰ سانتیمتر باشد.

۳-۳-۲-۳ مساحت اتاق معاینه باید حداقل ۱۸ متر مربع باشد.

۴-۳-۲-۳ تجهیزات اتاق معاینه شامل؛ تختخواب، قفسه، میز‌صنعتی و سرویس بهداشتی می‌باشد.

۵-۳-۲-۳ بخش فیزیوتراپی شامل قسمتهای درمان با آب و درمانهای فیزیکی است.

۶-۳-۲-۳ برای هر ۲۰ سالمند، یک حمام مخصوص آب درمانی با تجهیزات لازم به مساحت ۱۵ متر مربع لازم است.

۷-۳-۲-۳ در بخش درمانهای فیزیکی، اتاق‌های جداگانه مجهز به تجهیزات مخصوص ورزشی به منظور انجام حرکات ورزشی با دستگاههای مخصوص و یا بدون نیاز به دستگاه، حرکت دادن اعضاء بدن بوسیله دست، ماساژ و درمانهای وابسته به حرارت صورت می‌گیرد. مساحت لازم این بخش، حداقل ۲۴ متر مربع است.

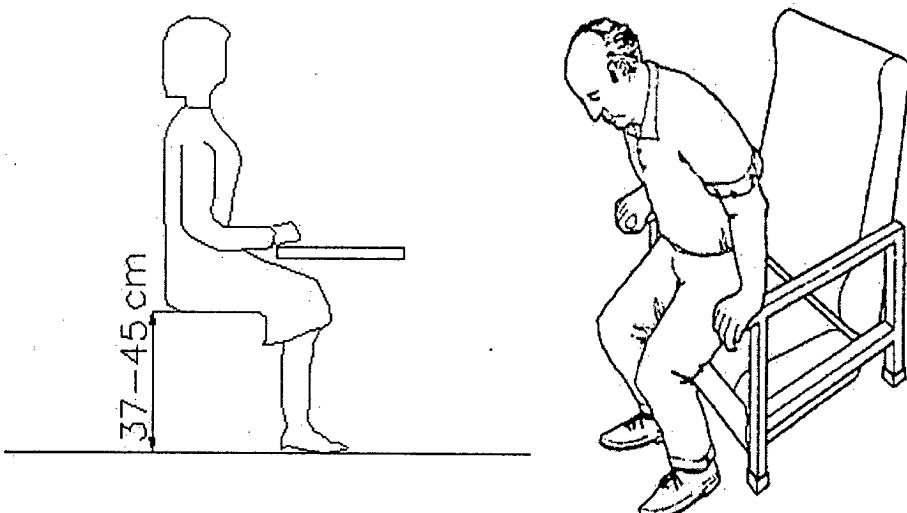
۴-۲-۳ فضای مشترک عمومی

۱-۴-۲-۳ نشیمن

در خانه سالمندان، نشیمن فضایی است که سالمندان در آنجا گردhem می‌آیند و به تماشای تلویزیون، بازی‌های فکری و انواع فعالیت‌های فردی و جمعی که نوعی سرگرمی برای سالمندان محسوب می‌گردد، می‌پردازند.



- ۱-۱-۴-۲-۲ پنجره‌های اتاق نشیمن باید به‌گونه‌ای طراحی شود، که سالمندان بتوانند در حالت نشسته، به راحتی فضای بیرون را تماشا کنند و مطابق بند ۶-۲-۳-۲-۴-۶ باشد.
- ۲-۱-۴-۲-۳ سرانه استاندارد برای هر سالمند در اتاق‌های عمومی، $1/5$ متر مربع باید باشد.
- ۲-۱-۴-۲-۳ لازم است فضای نشیمن، ارتباط و دسترسی آسان با اتاق‌های خواب داشته باشد.
- ۴-۱-۴-۲-۳ حداقل فضا برای نشیمن در خانه‌های سالمندان، $4/5 \times 3/5$ متر باید باشد.
- ۵-۱-۴-۲-۳ اتاق نشیمن مخصوص افراد سیگاری باید جدا از عموم در نظر گرفته شود. این اتاق لازم است دارای تهویه کافی که به خارج از ساختمان تخلیه می‌شود مجهز باشد.
- ۶-۱-۴-۲-۳ بایستی از رنگ‌های روشن و گرم در اتاق نشیمن استفاده شود.
- ۷-۱-۴-۲-۳ مبلمان فضای نشیمن بایستی قابل شستشو، سبک و قابل جابجا شدن آسان، راحت و به‌گونه‌ای باشد که ایجاد آلودگی صوتی ننماید.
- ۸-۱-۴-۲-۳ سیم‌های رابط برق و کابل‌های تلفن نباید از زیر مبلمان و یا فرش اتاق نشیمن عبور کند.
- ۹-۱-۴-۲-۳ ارتفاع صندلی مورد استفاده سالمندان بایستی حداقل ۳۷ و حداکثر ۴۵ سانتیمتر باشد (شکل ۱۲).



شکل ۱۲ ارتفاع صندلی مورد استفاده سالمندان

توصیه‌ها

- ۱۰-۱-۴-۲-۲ توصیه می‌شود، از طریق ایجاد تراس و بالکن‌های سرپوشیده در جلو نشیمن، ارتباط بصری به محوطه سبز و باز بیرون ایجاد شود.
- ۱۱-۱-۴-۲-۳ توصیه می‌شود بهجای استفاده از نشیمن‌های بزرگ، از چندین فضا با ابعاد کوچکتر که در ارتباط با یک فضای عمومی مشترک هستند و می‌توانند به صورت خوش‌های چیده شوند، استفاده گردد.
- ۱۲-۱-۴-۲-۳ استفاده از صندلی‌های ایمن، سبک و متحرک بهجای صندلی‌های ثابت، توصیه می‌شود.
- ۱۳-۱-۴-۲-۳ نورپردازی در اتاق نشیمن بایستی از پشت سر افراد باشد، زیرا نور به طور مساوی پخش می‌گردد.
- ۱۴-۱-۴-۲-۳ در صورتی که فضای نشیمن و غذاخوری در مجاورت هم باشند، می‌توان از دیوارهای جداگانه متحرک و تاشو (بدون نصب ریل در کف) در بین دو فضا استفاده نمود.
- ۱۵-۱-۴-۲-۳ در صورتی که فضای نشیمن دور از آشپزخانه اصلی باشد، می‌توان آشپزخانه کوچکی برای تهیه چای یا قهوه برای ساکنان در نظر گرفت.

۲-۴-۲-۳ کتابخانه

- ۱-۲-۴-۲-۳ فضای کتابخانه باید به گونه‌ای مکانیابی و طراحی گردد که نسبت به سایر فضاهای خانه سالمندان بیشترین سکوت ممکن را داشته باشد.
- ۲-۲-۴-۲-۳ کتابخانه بایستی دارای صندلی‌های راحت، میزهای سبک و قابل حرکت و قفسه‌های نگهداری مجلات و روزنامه‌ها باشد.
- ۲-۲-۴-۲-۳ قفسه‌های کتابخانه بایستی به گونه‌ای ایمن به دیوار متصل شده باشد.
- ۴-۲-۴-۲-۳ حداکثر و حداقل ارتفاع قفسه‌های کتابخانه مطابق بندهای ۲۱-۱-۵-۲-۳ و ۲-۳-۱-۵ باید باشد.
- ۵-۲-۴-۲-۳ در صورتی که تامین نور طبیعی برای فضای کتابخانه مقدور نباشد لازم است از نورپردازی مصنوعی جهت داده شده که بدون خیرگی باشد استفاده شود.
- ۶-۲-۴-۲-۳ سرانه استاندارد برای هر سالمند در کتابخانه، ۴/۰ مترمربع باید باشد.



توصیه‌ها

۷-۲-۴-۲-۳ استفاده از پوشش‌های نرم که با راه رفتن ایجاد صدا نمی‌کند توصیه می‌شود.

۸-۲-۴-۲-۳ فضای کتابخانه می‌تواند به صورت فضایی مجزا برای مطالعه و یا به صورت اتاقی مستقل در کنار فضای نشیمن در نظر گرفته شود.

۳-۴-۲-۳ اتاق غذاخوری

۱-۳-۴-۲-۳ پوشش کف اتاق غذاخوری بایستی قابلیت جذب صوت را داشته و به گونه‌ای باشد که باعث خیرگی و انعکاس نور نشود.

۲-۳-۴-۲-۳ پوشش کف اتاق غذاخوری بایستی قابل شستشو باشد.

۳-۴-۲-۳ از رنگ‌های گرم، روشن و شاد برای رنگ‌آمیزی اتاق غذاخوری سالمندان بایستی استفاده شود.

۴-۲-۳-۴ بایستی از به کار بردن پارچه‌های رومیزی طرح دار میز غذاخوری، که در دید سالمندان ایجاد اختلال می‌کند، اجتناب شود.

۵-۲-۳-۴ حداقل ارتفاع دست انداز پنجره از کف، مطابق بند ۶-۲-۴-۶ باید باشد.

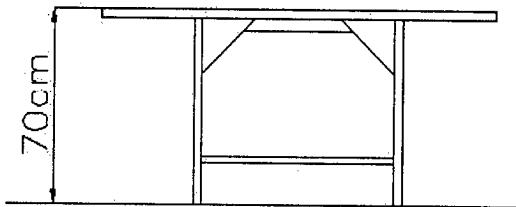
۶-۲-۳-۴ حداقل اندازه صفحه رویه میز ترجیحاً 90×90 سانتیمتر باید باشد.

۷-۲-۳-۴ میزهای غذاخوری حتماً باید از پایداری کافی برخوردار باشند.

۸-۲-۳-۴ فضای مناسبی برای توزیع غذا در محل غذاخوری باید در نظر گرفته شود.

۹-۲-۳-۴ لازم است، اتاق غذاخوری و آشپزخانه از ارتباط مناسب و دسترسی آسانی برخوردار باشند.

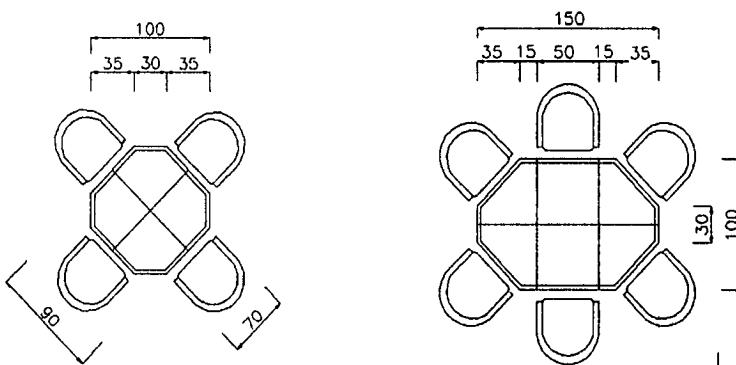
۱۰-۲-۳-۴ از صندلی‌های سبک وزن ایمن و از جنس قابل شستشو، دارای پایه‌های غیر لغزندۀ باید استفاده شود. ارتفاع میز غذاخوری ۷۰ سانتیمتر باید باشد (شکل ۱۴).



شکل ۱۴ ارتفاع میز غذاخوری



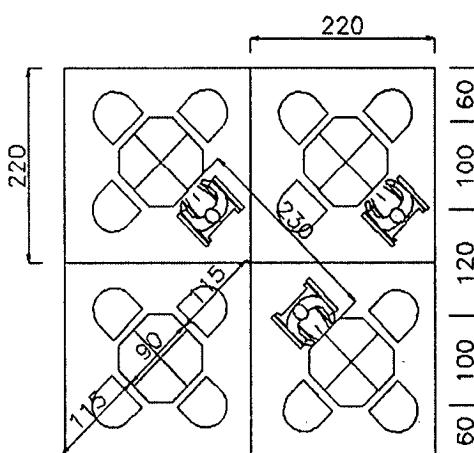
۱۱-۳-۴-۲-۳ میزهای غذاخوری بایستی در اندازه‌های متفاوت ۲، ۴، ۶ یا ۸ نفره و به شکل مربع یا مستطیل با گوشه‌های گرد در نظر گرفته شود (شکل ۱۵).



شکل ۱۵ ابعاد میزهای غذاخوری (اندازه‌ها به سانتی‌متر است)

توصیه‌ها

۱۲-۳-۴-۲-۳ فضای غذاخوری بهتر است کوچک باشد. برای این منظور، باید فضای غذاخوری به قسمت‌های کوچک‌تر تقسیم شود (شکل ۱۶).



شکل ۱۶ اتاق غذاخوری در خانه‌های سالمندان (اندازه‌ها به سانتی‌متر است)

۱۳-۳-۴-۲-۳ اتاق غذاخوری بهتر است به تراس یا فضای باز ارتباط داشته باشد.
۱۴-۳-۴-۲-۳ استفاده از کنتراست رنگ در تجهیزات این اتاق‌ها توصیه می‌شود.



۱۵-۳-۴-۲-۳ بهتر است از ظروف، زیربشقابی‌ها و پارچه‌های رومیزی که با یکدیگر
کنتراست رنگ دارند به‌طور همزمان استفاده گردد.

۱۶-۳-۴-۲-۳ به منظور ایجاد پایداری در میزهای غذاخوری استفاده از میزهای دارای چهار
پایه توصیه می‌شود.

۴-۴-۲-۳ نمازخانه

۱-۴-۴-۲-۳ به ازای هر نفر (سالمند ساکن و یا کارکنان)، فضایی به اندازه ۰/۵ متر مربع
برای نمازگزاردن باید در نظر گرفته شود.

۲-۴-۴-۲-۳ نمازخانه باید در نزدیکی فضای نشیمن باشد. همچنین تعییه وضوخانه در
مجاورت آن لازم است.

۳-۴-۴-۲-۳ در طراحی نمازخانه بایستی جهت قبله به وضوح مشخص شود.

۴-۴-۴-۲-۳ بایستی امکان تهویه طبیعی هوا یا تعییه سیستم تهویه مطبوع در داخل
نمازخانه مقدور باشد.

۵-۴-۴-۲-۳ بدلیل لزوم آبکشی نمازخانه در خانه سالمندان، کف‌شور مناسب بایستی
پیش‌بینی شود.

۶-۴-۴-۲-۳ سراهای سالمندان مخصوص اقلیتهای مذهبی، بایستی منطبق با اصول و احکام
دینی خاص همان مذهب طراحی شوند.

توصیه‌ها

۷-۴-۴-۲-۳ به تعداد یک سوم ساکنان خانه سالمندان، صندلی یا نیمکت (غیر ثابت) در
نمازخانه به منظور ادائی نماز به صورت نشسته توصیه می‌شود.

۸-۴-۴-۲-۳ به علت کراحت ادائی نماز در مقابل آتش، بهتر است وسایل گرمایش در جبهه
قبله قرار نگیرد.

۹-۴-۴-۲-۳ توصیه می‌شود، برای پوشش کف نمازخانه از موکت استفاده نشود و تا حد
امکان، فرش‌های پشمی بکار رود.



۵-۲-۳ فضای ورزشی

فضای ورزشی، انجام حرکات ورزشی همراه با نظارت پزشک را برای سالمندان فراهم می‌سازد. این فضا همچنین شرایط مناسبی را جهت سلامتی و ارتباط اجتماعی بین سالمندان ایجاد کرده و از افسردگی و احساس تنها‌ی آنان می‌کاهد.

۱-۴-۲-۳ پوشش کف فضای ورزشی باید بدون تشک بوده و لازم است از پوشش‌های یکپارچه نرم و فشرده استفاده شود.

۲-۴-۲-۳ استفاده از مصالح جاذب صوت در فضاهای ورزشی الزامی است.

۳-۴-۲-۳ استفاده از تهویه مناسب با امکان برقراری ارتباط با فضای باز الزامی است. در صورت عدم امکان، تعبیه سیستم مکانیکی ضرورت دارد.

۴-۴-۲-۳ حداقل سرانه فضای ورزشی با احتساب فضای رختکن، ۱ مترمربع برای هر سالمند است.

۵-۴-۲-۳ استفاده از دستگاههای سیستم هواساز و تجهیزات مناسب گرمایش و سرمایش در فضای ورزشی لازم است.

۶-۴-۲-۳ با استفاده از آئینه، گیاهان مناسب، رنگ‌آمیزی گرم، نورپردازی یکنواخت و مناسب و سیستم مرکزی پخش موسیقی بایستی به روح‌بخشی فضای ورزشی کمک نمود.

۷-۴-۲-۳ در فضای ورزشی لازم است فضاهای مناسبی برای استراحت سالمندان و نیز گفتگوهای چند نفره فراهم شود.

توصیه‌ها

۸-۴-۲-۳ توصیه می‌شود به منظور ایجاد امکانات تفریحی و سرگرمی در کنار فضای ورزشی خانه سالمندان، از استخرهای شنا، سونا، دوش، قفسه‌های مجلات و روزنامه، امکان ماساژ و امکانات آب درمانی استفاده شود.

۵-۲-۳ فضای سکونتی و بهداشتی

فضای سکونتی در دو بخش زنان و مردان قابل تقسیم است و شامل اتاق‌های خواب، سرویس‌های بهداشتی و حمام می‌گردد.



۱-۵-۲-۳ اتاق خواب

۱-۱-۵-۲-۳ اتاق خواب سالمندان باید آفتاب گیر باشد.

۲-۱-۵-۲-۳ برای روشن تر شدن اتاق بایستی پوشش دیوارها و سقف دارای رنگ های روشن و گرم باشد. رنگ های سقف باید انعکاس زیادی ایجاد نمایند.

۳-۱-۵-۲-۳ حداقل ارتفاع مجاز سقف برای اتاق های مورد استفاده سالمندان، ۲/۷۰ متر می باشد.

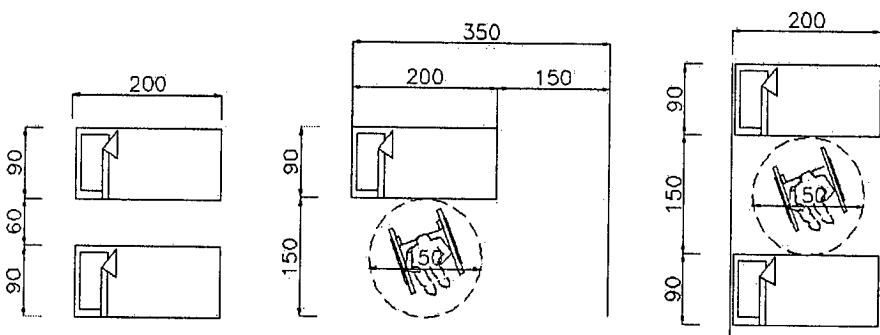
۴-۱-۵-۲-۳ ظرفیت اتاق خواب سالمندان حداقل ۱ و حداکثر ۲ نفر می باشد.

۵-۱-۵-۲-۳ حداقل حجم اتاق به ازای هر سالمند، ۲۰ - ۲۵ مترمکعب باید باشد.

۶-۱-۵-۲-۳ حداقل یک پنجره بزرگ رو به بیرون در هر یک از اتاق های سالمندان، ضروری است.

۷-۱-۵-۲-۳ رعایت حداقل فواصل و دسترسی ها در اتاق خواب در طراحی الزامی است.

(شکل ۱۷)



شکل ۱۷ ابعاد مناسب برای دسترسی و چیدمان اتاق خواب سالمندان (اندازه ها به سانتی متر است)

۷-۱-۵-۲-۳ طراحی اتاق خواب به گونه ای باشد که امکان گرم و سرد شدن ناگهانی هوا در اتاقها وجود نداشته باشد.

۸-۱-۵-۲-۳ استفاده از دیوارهای جداکننده با عایق صوتی در اتاق های خواب الزامی است.

توصیه ها

۹-۱-۵-۲-۳ دمای اتاق خواب بهتر است بین ۲۱ تا ۲۴ درجه سانتیگراد در نظر گرفته شود.

۱۰-۱-۵-۲-۳ با ایجاد دیوارهای جداگر ثابت و یا متحرک و سبک، اتاق های بزرگ بهتر است به چند فضای خصوصی تر تقسیم شود تا محدوده ای مستقل در اطراف هر تخت ایجاد گردد.



۱۱-۱-۵-۲-۳ حداقل فضای لازم برای هر نفر در اتاق خواب در صورت تقسیم‌بندی فضای خواب، $۲/۵ \times ۲/۵$ متر مربع پیشنهاد می‌گردد.

۱۲-۱-۵-۲-۳ توصیه می‌شود، اتاق خواب دسترسی مناسب و آسان با اتاق نشیمن داشته باشد.

۱۳-۱-۵-۲-۳ توصیه می‌شود با ایجاد ایوان‌های خصوصی و سرپوشیده در جلو اتاق‌های خواب سالمدان، هم به کنترل نور خورشید و فراهم آوردن فضای اضافه برای اتاق خواب و هم برای ایجاد دسترسی و دید بصری سالمدان با محوطه فضای باز خارج ساختمان، کمک شود. این فضا حداقل ۲ متر مربع باید باشد.

تختخواب

۱۴-۱-۵-۲-۳ محل قرارگیری تختخواب بایستی به گونه‌ای باشد که نور، از پهلو به آن بتابد و سر سالمند در مجاورت دیوار خارجی ساختمان قرار نگیرد.

توصیه‌ها

۱۵-۱-۵-۲-۲ توصیه می‌شود که تختخواب سالمدان دارای حفاظ فلزی باشد که به سهولت باز و بسته شود.

۱۶-۱-۵-۲-۳ توصیه می‌شود که تختخواب سالمدان دارای چرخ و دارای اهرم بازدارنده باشد.

۱۷-۱-۵-۲-۳ ارتفاع تخت سالمدان با در نظر گرفتن ارتفاع تشك، بهتر است ۴۵ سانتیمتر باشد.

۱۸-۱-۵-۲-۳ حداقل پهنانی مناسب تخت برای سالمدان ۹۰ سانتیمتر است.

۱۹-۱-۵-۲-۳ استفاده از چراغ کنار تختخواب برای سالمدان توصیه می‌شود.

کمد

۲۰-۱-۵-۲-۲ ارتفاع بالاترین قفسه کمد از کف زمین حداقل ۱۶۰ سانتیمتر باید باشد.
(شکل ۱۸)

۲۱-۱-۵-۲-۳ ارتفاع پایین‌ترین قفسه کمد از کف حداقل ۲۵ سانتیمتر باید باشد. (شکل ۱۸)

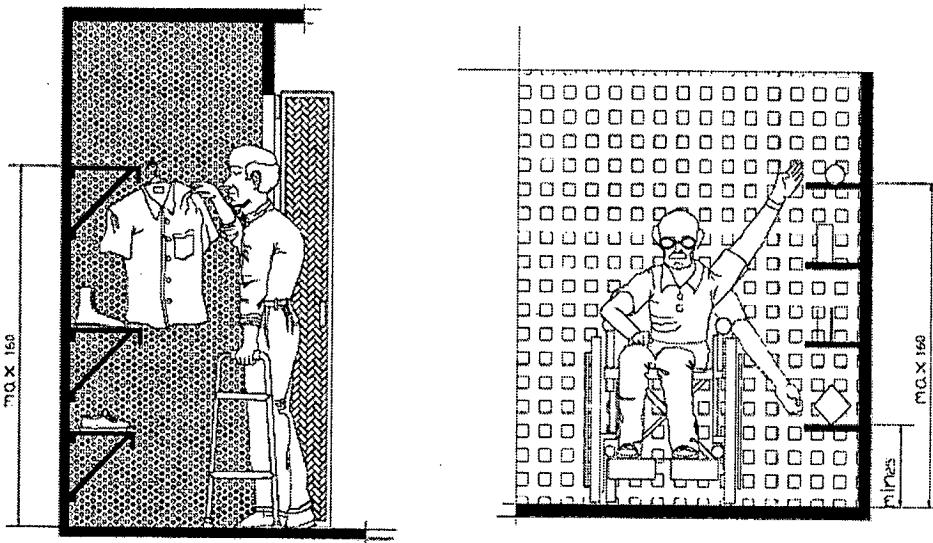
۲۲-۱-۵-۲-۳ ارتفاع بالاترین کشو کمد حداقل ۱۳۵ سانتیمتر باید باشد.

۲۳-۱-۵-۲-۳ فاصله دستگیره درهای کمد از کف حداقل ۱۰۰ سانتیمتر باید باشد.



توصیه‌ها

۲۴-۱-۵-۲-۳ عمق کمدها بهتر است ۶۰ سانتیمتر در نظر گرفته شود.



شکل ۱۸ ارتفاع مناسب کمد (اندازه‌ها به سانتی‌متر است)

۲-۵-۲-۳ سرویس بهداشتی

۱-۲-۵-۲-۲ محل قرارگیری سرویس‌های بهداشتی در خانه سالمندان بایستی در نزدیکی اتاق‌های خواب باشد.

۲-۲-۵-۲-۳ لازم است به ازای هر ۳ سالمند یک سرویس بهداشتی در نظر گرفته شود.^۱

۳-۲-۵-۲-۳ پیش‌بینی یک سرویس بهداشتی عمومی به ازای هر ۳۰ مرد یا ۱۵ زن سالمند، علاوه بر سرویس‌های بند ۲-۲-۵-۲-۳ الزامی است.

۴-۲-۵-۲-۳ دستشویی مورد استفاده در خانه سالمندان باید بدون پایه و در ارتفاع ۸۵ سانتیمتری نصب گردد. ولی برای افرادی که در صندلی چرخدار هستند، حداقل یک دستشویی با ارتفاع ۷۵ سانتیمتر باید در نظر گرفته شود.

۱. به استثنای اتاق‌های خصوصی که دارای حمام و سرویس بهداشتی جداگانه هستند.

توصیه‌ها

۵-۲-۵-۲-۳ توصیه می‌شود برای هر اتاق، یک سرویس بهداشتی در نظر گرفته شود.

۳-۵-۲-۳ حمام

۱-۲-۵-۲-۳ به ازای هر ۶ سالمند یک حمام به مساحت ۶ تا ۸ مترمربع لازم است.

۲-۲-۵-۲-۳ لازم است حمام در مجاورت اتاق‌های خواب سالمندان باشد.

۳-۲-۵-۲-۳ توالت، دستشویی و امکانات مناسب برای تعویض و نگهداری لباس به گونه‌ای که ایجاد مانع ننماید باید در حمام پیش‌بینی شود.

۴-۳-۵-۲-۳ استفاده از دوش به جای وان در خانه‌های سالمندان مناسب‌تر است.

۵-۳-۵-۲-۳ فضای مورد نیاز زیر دوش باید 120×120 سانتیمتر باشد.

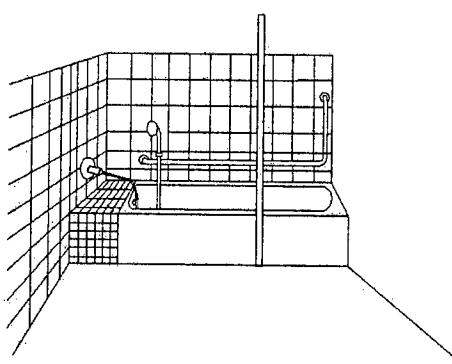
۶-۳-۵-۲-۳ نصب صندلی تاشو یا تعییه سکوی ثابت در مجاورت فضای آزاد زیر دوش الزامی است. (شکل ۱۹)

۷-۳-۵-۲-۳ نصب میله‌های دستگرد اطراف دوش مطابق با ضوابط و مقررات معماری و شهرسازی برای افراد معلول جسمی- حرکتی الزامی است.

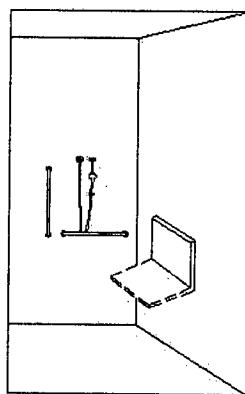
۸-۳-۵-۲-۳ تعییه یک سردوشی با شلنگی به طول حداقل ۱۵۰ سانتیمتر که به هر دو صورت دوش ثابت یا دوش دستی قابل استفاده باشد، الزامی است.

۹-۳-۵-۲-۳ سیستم زنگ اضطراری در حمام ضروری است. این زنگ بهتر است از نوع مکانیکی بوده و در صورت الزام به برقی بودن، به جهت جلوگیری از برق گرفتگی سالمندان، حداقل ۹ ولت باشد.

۱۱-۳-۵-۲-۳ در حمام‌های دارای وان، فضای آزاد کف در جلو وان باید به ابعاد 150×80 سانتیمتر باشد و با میله‌های دستگرد مجهز شده باشد تا سالمندان قادر به حرکت بتواند بدون همراه از آن استفاده کنند (شکل ۲۰).



شکل ۲۰ تعبیه میله دستگرد در کناره های وان



شکل ۱۹ نمونه ای از موقعیت فرارگیری دوش، صندلی تاشو و میله های کمک دستگرد در حمام

توصیه ها

۱۲-۳-۵-۲-۳ توصیه می شود طراحی حمام به گونه ای باشد که در هنگام باز بودن در، حداقل دید بصری به داخل حمام وجود داشته باشد.

۱۲-۳-۵-۲-۳ توصیه می شود ۱ یا ۲ حمام دارای وان، در خانه سالمندان تعبیه شود.

۳-۶-۲ فضای ارتباطی

۱-۶-۲-۳ پله

به بند ۶-۲ در فصل دوم همین ضابطه مراجعه شود.

۳-۶-۲-۳ آسانسور

۱-۲-۶-۲-۳ در خانه سالمندان بیش از یک طبقه، لازم است یک آسانسور با ابعاد 140×140 سانتی متر به منظور سهولت در حمل برانکارد یا تخت بیمارستانی در نظر گرفته شود.

۲-۲-۶-۲-۳ در صورتی که تعداد سالمندان بیش از ۱۰۰ نفر باشد و یا تعداد طبقات خانه سالمندان بیش از چهار طبقه باشد، تعبیه دو آسانسور که ابعاد آسانسور دوم حداقل 110×140 سانتیمتر باشد، الزامی است.

۳-۲-۶-۲-۳ برای اطلاع از جزئیات بیشتر به بند ۷-۲ در فصل دوم همین ضابطه مراجعه شود.



۳-۶-۲-۳ راهرو

به بند ۸-۲ در فصل دوم همین ضابطه مراجعه شود.

۴-۶-۲-۳ بازشو

در ۱-۴-۶-۲-۳

۱-۱-۴-۶-۲-۳ کلیه درهای فضاهای داخلی مورد استفاده سالمندان، باید دارای کتیبه شیشه خور باشد تا در صورت لزوم، فضای داخل اتاق قابل دیدن باشد.

۲-۱-۴-۶-۲-۳ استفاده از درهای کرکرهای، بادبزنی و گردان در خانه سالمندان ممنوع می‌باشد.

۲-۱-۴-۶-۲-۳ برای اطلاع از جزئیات بیشتر، به بند ۳-۲ در فصل دوم همین ضابطه مراجعه شود.

۲-۴-۶-۲-۳ پنجره

۱-۲-۴-۶-۲-۳ ۱ پنجره‌های خانه سالمندان باید مطمئن و ایمن بوده و ایجاد محرومیت نماید.

۲-۲-۴-۶-۲-۳ دستگیره‌ها و قفل‌های پنجره‌ها بایستی به‌گونه‌ای طراحی شود که قابل دسترس بوده و با استفاده از کمترین نیرو عمل کند.

۳-۲-۴-۶-۲-۳ بازشو پنجره‌ها بایستی از نوع کشویی باشد.

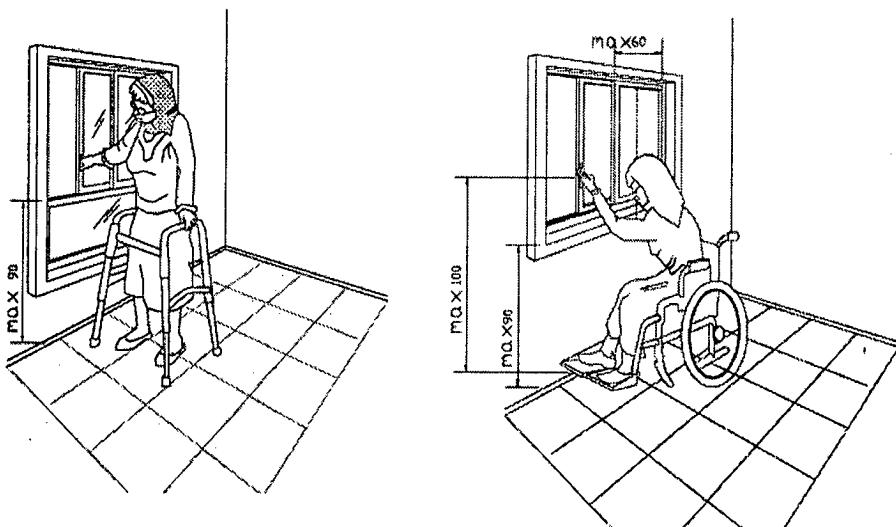
۴-۲-۴-۶-۲-۳ دست انداز پنجره‌ها در طبقه همکف باید کوتاه باشد تا سالمندان بتوانند به راحتی بیرون را تماشا کنند. این دست انداز، در اتاق‌های نشیمن، غذاخوری و اتاق خواب، بین ۲۰ تا ۶۰ سانتیمتر از کف اتاق بایستی در نظر گرفته شود. به منظور ایمنی بیشتر در طبقات، این ارتفاع ۹۰ سانتیمتر باید باشد. (شکل ۲۱).

۵-۲-۴-۶-۲-۳ در هر صورت، بازشو پنجره‌ها بایستی در ارتفاع ۹۰ سانتی‌متر باشد.

۶-۲-۴-۶-۲-۳ ارتفاع دست انداز پنجره در آشپزخانه و حمام‌هایی که دارای پنجره هستند، بین ۹۶ تا ۲۰۰ سانتیمتر باید باشد.

۷-۲-۴-۶-۲-۳ بایستی از سایبان‌های خارجی با توجه به شرایط اقلیمی استفاده شود.

۸-۲-۴-۶-۲-۳ عرض هر واحد بازشو پنجره، می‌بایست حداقل ۶۰ سانتیمتر باشد. (شکل ۲۱).



شکل ۲۱ حداقل ارتفاع کف پنجره و حداقل عرض واحد بازشو پنجره (اندازه‌ها به سانتی‌متر است)

۹-۶-۲-۴-۶-۲-۳ ارتفاع دستگیره پنجره از کف، حداقل بایستی ۱۰۰ سانتی‌متر باشد.

۱۰-۶-۲-۴-۶-۲-۳ نسبت سطح پنجره به مساحت هر فضا مطابق با مبحث نوزدهم مقررات ملی ساختمان^۱ و با در نظر گرفتن شرایط گوناگون اقلیمی، می‌بایست بین ۱:۹ تا ۱:۱۲ باشد.

۱۱-۶-۲-۴-۶-۲-۳ بایستی از شیشه‌های نشکن در پنجره‌ها استفاده شود.^{*} در غیر این صورت، از شیشه‌هایی استفاده شود که هنگام شکسته شدن در داخل قاب پنجره باقی بماند.

۱۲-۶-۲-۴-۶-۲-۳ پرده اتاق‌ها بایستی از نوع کرکره‌ای باشد تا سالمندان، به راحتی بتوانند آن را باز و بسته نمایند.

۱۳-۶-۲-۴-۶-۲-۳ استفاده از مصالحی که دارای کرم و نیکل هستند، در قاب پنجره‌ها به دلیل حساسیت‌زا بودنشان، مجاز نمی‌باشد.

توصیه‌ها

۱۴-۶-۲-۴-۶-۲-۳ پنجره‌هایی که نور را به صورت یکنواخت به داخل اتاق پخش می‌کنند، مناسب‌تر از پنجره‌های مشبکی هستند که نور را به صورت تقسیم‌بندی شده وارد اتاق می‌کنند.

۱. صرفه‌جویی در مصرف انرژی.

* می‌توان از "شیشه‌های اینمنی آبدیده حرارتی" که در هنگام شکستن به قطعات کوچکی که بدون لبه‌های تیز هستند تقسیم می‌شوند استفاده نمود. (رجوع شود به استاندارد ۲۲۸۵-شیشه‌های ساختمانی- اینمنی آبدیده حرارتی-۱۲۸۳)



۷-۲-۳ فضای خدماتی

فضاهای خدماتی، شامل آشپزخانه، رختشویخانه، انباری، فضای نگهداری درگذشتگان و فضاهای تأسیساتی است که لازم است در ارتباط مستقیم با فضاهای سکونتی سالمندان نباشد.

۱-۷-۲-۳ آشپزخانه

۱-۱-۷-۲-۳ در خانه سالمندان لازم است فضایی به عنوان آشپزخانه عمومی ایجاد شود که در ساعات مختلف روز، غذایی مناسب با شرایط خاص سالمندان تهیه و در فضای غذاخوری یا اتاق‌های شخصی‌شان در اختیار آنان قرار گیرد.

۲-۱-۷-۲-۳ بایستی دسترسی مناسب به فضای توزیع غذا در اتاق غذاخوری و نشیمن وجود داشته باشد.

۳-۱-۷-۲-۳ محل قرارگیری آشپزخانه باید به گونه‌ای باشد که دسترسی مناسب جهت تخلیه بار و مواد غذایی فراهم شود.

۳-۱-۷-۲-۳ برای هر سالمند، 60 مترمربع فضا برای آشپزخانه بایستی در نظر گرفته شود. همچنین حداقل ابعاد آشپزخانه، 30 متر مربع می‌باشد که مناسب مجموعه‌های تا حداقل 5 سالمند است و بایستی دارای تهویه مناسب و فضای کافی برای آماده‌سازی غذا، انبارهای نگهداری اضافه و چند یخچال باشد.

توصیه‌ها

۴-۱-۷-۲-۳ بهتر است در طراحی، فضای آشپزخانه در مجاورت سایر فضاهای اصلی سالمندان بویژه فضاهای سکونتی نباشد.

۷-۲-۳ رختشویخانه

خدماتی مانند شستن، خشک کردن، اتوکشی، نگهداری و جداسازی البسه و ملحفه در این فضا انجام می‌گیرد.

۱-۲-۷-۲-۳ اتاقی برای نگهداری ملحفه و البسه کثیف، قبل از مرحله شستشو باید در نظر گرفته شود.

۲-۲-۷-۲-۳ حداقل فضای لازم برای رختشویخانه، 60 مترمربع برای هر سالمند است.
۳-۲-۷-۲-۳ لازم است فضای رختشویخانه دارای تهویه مناسب باشد.



۳-۷-۲-۳ انباری

انبار فضایی است برای نگهداری وسایل نظافت، ملحفه، پتو، روپالشی و مانند آن و نیز تجهیزات و وسایل مورد نیاز در خانه سالمندان مانند صندلی چرخدار که می‌تواند بر اساس موارد استفاده تقسیم بندی شود.

۱-۳-۷-۲-۳ برای نگهداری وسایل نظافت، ملحفه، پتو و مانند آن، انباری به مساحت حدود ۱ مترمربع برای هریک از سالمندان مورد نیاز است.

۲-۳-۷-۲-۳ برای نگهداری تجهیزات و وسایلی مثل صندلی چرخدار و ... اتاقی به مساحت حدود ۴ تا ۱۰ مترمربع لازم است که بهتر است در هر طبقه از خانه سالمندان قرار گیرد.

۴-۷-۲-۳ موتورخانه

۱-۴-۷-۲-۳ طراحی، انتخاب مصالح و دستگاهها، اجرای کلی، تعمیر، نگهداری و بهره‌برداری تاسیساتی بایستی طبق الزامات مندرج در مبحث ۱۴ مقررات ملی ساختمان انجام گیرد.

۲-۴-۷-۲-۳ سطح مورد نیاز برای موتورخانه، باید ۲٪ سطح زیربنای کل ساختمان و حداقل به ابعاد 4×3 متر مربع در نظر گرفته شود.

۵-۷-۲-۳ فضای نگهداری متوفیان

۱-۵-۷-۲-۳ اختصاص فضایی مجزا از سایر فضاهای برای متوفیان، قبل از انتقال به گورستان که مجهز به سردخانه نگهداری متوفی باشد الزامی است.

۲-۵-۷-۲-۳ فضای اختصاص یافته باید با مسیری کوتاه به آسانسور دسترسی داشته باشد.

۳-۵-۷-۲-۳ فضای مورد نظر باید به ورودی خودرو، جهت سهولت انتقال متوفی به بیرون از ساختمان به دور از دید ساکنین سالمند، نزدیک باشد.

۳-۸-۲ فضای باز عمومی

۱-۸-۲-۳ پیش‌بینی فضای باز و حیاط مناسب با حداقل ۴۰٪ فضای ساخته شده، برای خانه سالمندان ضروری است.



- ۲-۸-۲-۳ در نظر گرفتن فضای نشستن در فضای باز خانه سالمندان، برای برقراری روابط اجتماعی و فعالیتهای آرام بسیار مهم است. لذا بایستی این مکان مناسب با شرایط اقلیمی طراحی شده و در عین حال از مزاحمت و سر و صدا دور باشد.
- ۳-۸-۲-۳ بایستی از میله‌های دستگرد در دو طرف مسیر تردد سالمندان، بهویژه در نقاطی که زوايا و شبک کف تغییر می‌کند، استفاده شود.
- ۴-۸-۲-۳ جنس میله‌های دستگرد مورد استفاده در فضای باز، باید به گونه‌ای باشد که دارای ضریب حرارتی پایین بوده و در مقابل شرایط جوی مقاوم باشد.
- ۵-۸-۲-۳ نورپردازی فضای باز مورد استفاده در خانه سالمندان لازم است به گونه‌ای باشد که از ایجاد نور خیره‌کننده و سایه‌روشن شدید جلوگیری شود.
- ۶-۸-۲-۳ برای پوشش کف فضاهای باز باید از مصالح غیرلغزند و مقاوم در برابر یخ‌زدگی استفاده شود.

توصیه‌ها

- ۷-۸-۲-۳ در نظر گرفتن فضایی برای باغبانی و گلکاری در فضای باز خانه سالمندان توصیه می‌شود.
- ۸-۸-۲-۳ در نظر گرفتن فضایی برای ورزش صبحگاهی و ورزش‌های سبک مناسب سالمندان به صورت فضای باز قابل سرپوشیده شدن توصیه می‌شود.
- ۹-۸-۲-۳ نیمکتها راحت و پشتی‌دار، صندلی‌ها و میزهای ثابت برای بازی‌های نشسته مانند شطرنج و بازی‌هایی که نیاز به فعالیت کم دارند، از تجهیزات لازم در فضاهای باز مورد استفاده در خانه سالمندان می‌باشد.
- ۱۰-۸-۲-۳ پیشنهاد می‌شود، فضایی برای بازی کودکان ملاقات کنندگان در محوطه خانه سالمندان، دور از بخش‌های آرام مجموعه و در مکان مورد استفاده مهمانان در نظر گرفته شود.
- ۱۱-۸-۲-۳ بهتر است از چوب و مصالح نرم برای نشیمنگاه نیمکت‌ها استفاده شود.
- ۱۲-۸-۲-۳ توصیه می‌شود میله‌های دستگرد محوطه فضای باز عمومی به گونه‌ای انتخاب شوند که بتوانند نیروی معادل ۱۰۰ کیلوگرم را تحمل کنند.



۳-۳ سایر مقررات

- ۱-۳-۳ به منظور تهويه مناسب و گردش هوا در خانه سالمندان، زمانی که دمای بیرون ۱۰/۶ درجه سلسیوس است، دمای داخل باید حداقل ۱۵/۶ درجه سلسیوس باشد.
- ۲-۳-۳ کلیه دیوارهای داخلی خانه سالمندان، تا ارتفاع ۷۵ سانتیمتر بایستی از رنگ روغن استفاده شود.
- ۳-۳-۳ استفاده از کلیدهای زماندار برای چراغهای روشنایی در فضاهای عمومی خانه سالمندان مجاز نمی‌باشد.
- ۴-۳-۳ خانه سالمندان باید مجهز به سیستم برق اضطراری باشد.

فصل چهارم

ضوابط اختصاصی طراحی معماری واحد مسکونی مناسب سالمندان

علاوه بر رعایت کلیه ضوابط عمومی طراحی مندرج در فصل دوم، لازم است ضوابط اختصاصی این فصل رعایت گردد.

۱-۴ مکانیابی

توصیه‌ها

۴-۱ واحد مسکونی سالمند بهتر است در محله‌ای باشد که در عین ایجاد استقلال، شرایط آرام و امنی داشته باشد.

۴-۲ از نظر موقعیت جغرافیایی، واحد مسکونی سالمند بهتر است در زمینهای مسطح و بدون شب قرار گیرد.

۴-۳ واحد مسکونی سالمند بهتر است به مراکز خرید محلى، مراکز مذهبی، امکانات پژوهشی و دارویی، مراکز فرهنگی و تجمع و پارکها نزدیک باشد.

۴-۴ دسترسی آسان به ایستگاه اتوبوس، به ساکنان توانایی حرک مستقل می‌بخشد و در شکل ایده‌آل آن می‌توان گفت که واحد مسکونی سالمند بهتر است در فاصله ۵۰۰ متری از ایستگاه اتوبوس با مسیری ایمن، مسطح و با روشنایی مناسب در ارتباط باشد، که البته خود ایستگاه اتوبوس نیز باید دارای سرپناه و مکانی برای نشستن باشد.

۲-۴ بازشو

۱-۲-۴ در

۴-۱-۲-۴ ارتفاع قفل و دستگیره در، از کف بایستی حداقل ۱۰۰ سانتیمتر باشد.

۴-۲-۴ ارتفاع چشمی در برای کنترل پشت در ورودی، حداقل ۱۳۰ سانتیمتر باید باشد.



۴-۱-۲-۴ در مواقعي که استفاده از قفل‌های ايمني در واحد مسکوني سالمند مورد نياز باشد، حداکثر و حداقل ارتفاع اين قفل‌ها بایستى ۱۶۰ و ۵۰ سانتيمتر از كف باشد.

۲-۲-۴ پنجره

۱-۲-۲-۴ ضوابط پنجره مطابق بند ۲-۳-۶-۲-۴ ضوابط اختصاصي خانه سالمندان می‌باشد.

۳-۴ اتاق خواب

۱-۳-۴ اتاق خواب سالمند باید به گونه‌اي طراحی شود که از صداهای مزاحم بیرون در امان باشد.

۲-۳-۴ اتاق خواب سالمند باید آفتاب‌گیر باشد.

۳-۳-۴ اتاق خواب باید با حمام ارتباط مستقيم داشته باشد.

۴-۳-۴ فضای اطراف تختخواب باید برای گردش صندلی چرخدار کافي باشد و به اين جهت
بععاد $1/5 \times 1/5$ متر توصيه می‌شود.

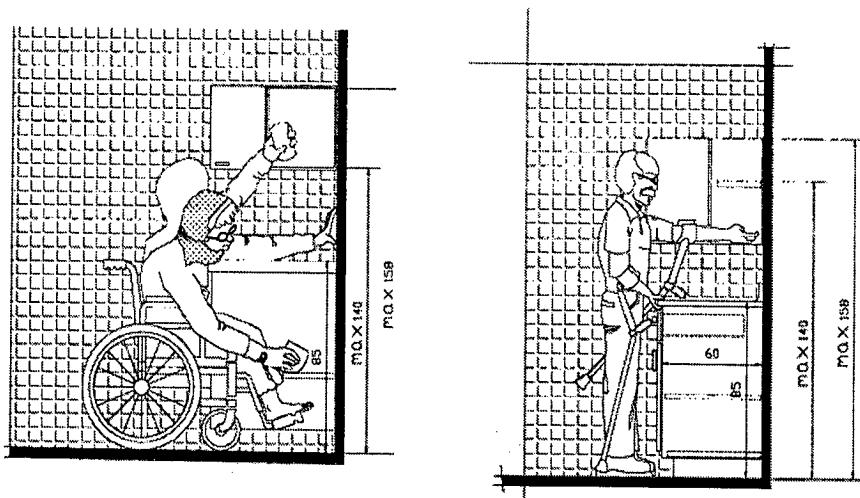
توصيه‌ها

۳-۴-۵ توصيه می‌شود که تختخواب سالمند دارای حفاظ باشد و به سهولت باز و بسته شود.

۴-۴ آشپزخانه

۱-۴-۴ برای گردش صندلی چرخدار، لازم است تا فضای باز با قطر $1/5$ متر در مرکز آشپزخانه ايجاد شود.

۲-۴-۴ کابینت‌ها باید به گونه‌اي باشند که استفاده کننده را مجبور به خم شدن ننمایند. لذا تمامی کابینت‌های آشپزخانه بایستی بالاتر از سطح میز کار قرار گيرند و بيشترین تاكيد بر قفسه‌های دیواری است که نباید از ارتفاع ۷۰ سانتيمتر پايین‌تر و از ارتفاع ۱۴۰ سانتيمتر بالاتر باشند (شکل ۲۲).



شکل ۲۲ ارتفاع قفسه در آشپزخانه (اندازه‌ها به سانتی‌متر است)

۴-۳-۴ میزهای کار در آشپزخانه باید حدود ۶۰ سانتی‌متر عمق و ۸۵ سانتی‌متر ارتفاع از کف داشته باشند.

۴-۴ سطوح مورد استفاده در آشپزخانه بایستی به سهولت قابل تمیز شدن بوده و دارای رنگ روشن بدون درخشندگی باشد.

۴-۴-۵ لبه‌های سطوح میز کار بایستی گرد شود تا میزان صدمات کاهش یابد.

توصیه‌ها

۴-۱-۱ شیرهای آب بهتر است از نوع اهرمی باشد.

۴-۲-۱ استفاده از اجاق‌های نوری، مغناطیسی و برقی برای سالمندان مناسب‌تر از نوع گازی آن است.

۴-۳-۱ چیدمان شکل تجهیزات با سطح رویه پیوسته برای کار، مناسب‌تر است.

۴-۵ فضای بهداشتی

۴-۵-۱ سرویس بهداشتی

به بند ۹-۲ از فصل ضوابط عمومی طراحی مراجعه شود.



۴-۵-۴ حمام

۴-۲-۵-۱ حمام باید به اندازه‌ای بزرگ باشد که برای درآوردن لباس و پوشیدن آن، فضای کافی وجود داشته باشد.

۴-۲-۵-۲ حمام‌ها بایستی کاملاً برای سالمندان و یا استفاده کنندگان از صندلی چرخدار، بدون همراه و یا برای افرادی که نیاز به یک و یا حتی دو همراه برای کمک دارند قابل استفاده باشد.

۴-۲-۵-۳ تجهیزات اصلی و ضروری در حمام، عبارتند از: وان یا دوش، توالت، لگن دستشویی، کمد کمک‌های اولیه، آینه و امکانات برای تعویض و نگهداری لباس، که این تجهیزات بایستی چنان جا داده شوند که توسط افراد با تحرک کامل، استفاده کنندگان بدون همراه و با همراه، و از سوی افراد درون صندلی چرخدار قابل دسترس باشند.

۴-۲-۵-۴ تعبیه صندلی تاشو جهت سهولت جابجایی در حمام الزامی است.

۴-۲-۵-۵ قفل در حمام بایستی هم از داخل و هم از خارج قابل بازشدن باشد تا در وضعیت اضطراری بتوان به آسانی به داخل و یا خارج دست یافت.

۴-۲-۵-۶ سیستم هشداردهنده صوتی و اضطراری در حمام ضروری است. این سیستم بهتر است مکانیکی بوده و در صورت الزام به برقی بودن، حداقل ۹ ولت باشد.

۴-۲-۵-۷ از هواکش جذب‌کننده رطوبت که به کلید چراغ متصل‌اند و خاموش شدن آنها با تأخیر نسبت به چراغ صورت می‌گیرد، بایستی استفاده شود.

۴-۲-۵-۸ پوشش کف حمام بایستی به گونه‌ای باشد که هنگام خیس شدن، لغزنده نباشد و برای ایستادن پایداری ایجاد کند و ترجیحاً لاستیکی باشد.

۴-۲-۵-۹ سطح دیوارها و یا کف بایستی به آسانی قابل شستشو باشد و با استفاده از کاشی‌های مات جهت کاستن از خیرگی چشم تا حداقل ۱۸۰ سانتیمتر بالای کف تمام شده کاشی کاری شود.

۴-۲-۵-۱۰ شیرهای کنترل دوش بایستی دارای عملکرد ساده باشد و به راحتی باز و بسته شوند به خصوص برای استفاده سالمندانی که آرتروز انگشت دارند.

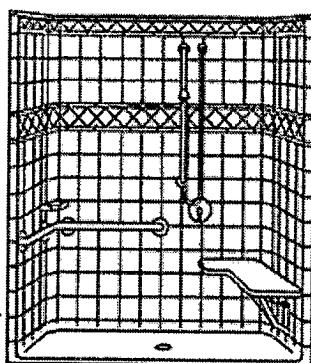
۴-۲-۵-۱۱ از نصب هرگونه تجهیزات جانبی با لبه‌های تیز و برنده و از جنس موادی که در موقع شکستن زوایای تیز ایجاد می‌کنند به دیوارهای حمام خودداری شود.

۴-۲-۵-۱۲ در حمام بایستی با حداقل پهنای ۹۰ سانتیمتر و به سوی بیرون بازشود.

۴-۲-۵-۱۳ فضای مورد نیاز زیر دوش باید 120×120 سانتیمتر باشد.

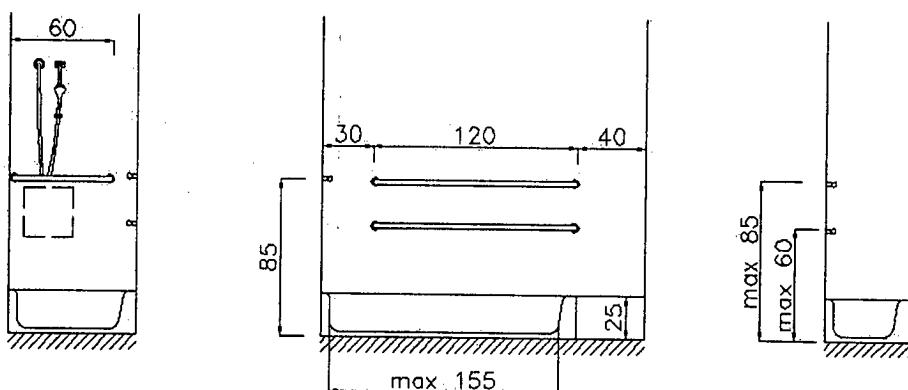


- ۱۴-۲-۴ حمام باید مجهرز به دوش دستی به طول شلنگ حداقل $1/5$ متر باشد.
- ۱۵-۲-۴ در حمام‌های بدون وان، برای داخل و خارج شدن از زیردوشی، استفاده از میله‌های دستگرد به فاصله 85 سانتیمتر از کف ضروری است. (شکل ۲۳)

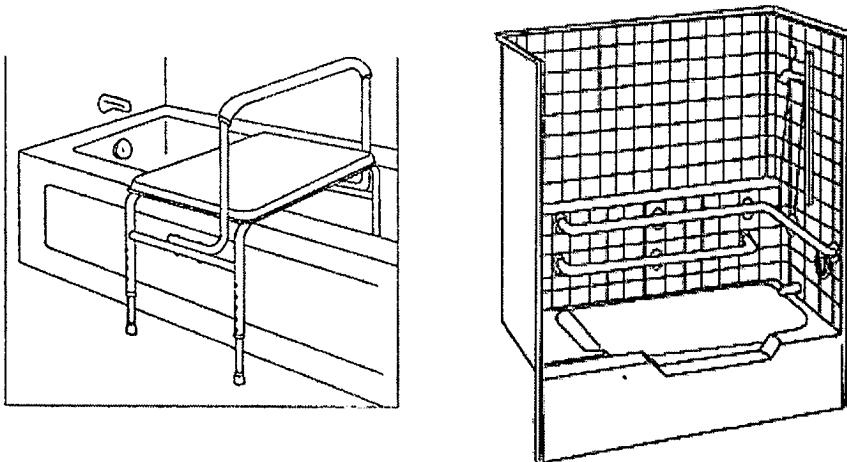


شکل ۲۳ استفاده مناسب از میله‌های دستگرد در حمام

- ۱۶-۲-۴ حداقل فضای آزاد در جلو وان باید به ابعاد 100×80 سانتیمتر باشد.
- ۱۷-۲-۴ طول وان حمام باید حداقل 155 سانتیمتر باشد، به گونه‌ای که فرد نتواند در آن به طور کامل دراز کشیده و غوطه‌ور شود. حداقل ارتفاع لبه وان از کف حمام نیز 25 سانتیمتر باید باشد (شکل ۲۴).



شکل ۲۴ طول وان و ارتفاع لبه آن (اندازه‌ها به سانتی‌متر است)



شکل ۲۵ تعییه سکو و صندلی متحرک در حاشیه وان حمام

توصیه‌ها

۱۹-۲-۵ در دیوارها و کف حمام بهتر است از رنگهای گرم استفاده شود.

۴- بالکن

۱-۶-۴ ایجاد فضای باز سرپوشیده در کنترل نفوذ نور خورشید و فراهم آوردن فضای اضافه برای اتاءهای خواب و نشیمن مناسب می‌باشد.

۲-۶ طراحی بالکن باید به گونه‌ای باشد که در بیشتر اوقات روز، دارای نور مستقیم خورشید بوده و در عین حال تمهیداتی برای محافظت در مقابل نور شدید خورشید، سرما و باد شدید را دارا باشند.

۴-۶-۳) رای داشتن؛ عملکرد مناسب در بالکن؛ بسته، حداقل مساحت ۳ متر در نظر گرفته شود.

۴-۷ سایر مقررات

۴-۷-۱ ورودی اصلی، مجموعه یايد محجز یه سیستم‌های هشدار دهنده صوتی باشد.

۴-۷-۲ هر یک از واحدهای مسکونی مناسب برای سالمندان، باید دارای یک سیستم کنترل تموده و گ مایش، و سر مایش، مستقلاً باشد.



۴-۷-۳- کلیدهای مربوط به چراغ‌های کنار تختخواب بایستی در محل قرار گیرد که به راحتی قابل دسترس باشد.

۴-۷-۴- در صورت استفاده از تاقچه در واحد مسکونی سالمند، حداقل ارتفاع آن تا کف ۱۴۰ سانتیمتر و حداقل ارتفاع آن ۲۰ سانتیمتر باید باشد.

فصل پنجم

ضوابط مناسب‌سازی ساختمانهای موجود

در صورت استفاده از ساختمانهای موجود برای دایر نمودن خانه سالمندان و یا استفاده برای سکونت سالمندان، رعایت موارد زیر الزامی است.

۱-۵ مکانیابی

- ۵-۱-۱ امکان دسترسی سواره به ساختمان مورد استفاده برای خانه سالمندان باید فراهم باشد.
- ۵-۱-۲ رعایت بندهای ۱-۲-۱-۳ و ۲-۲-۱-۳ از فصل دوم این ضابطه الزامی و رعایت بند ۵-۲-۱-۳ در مکانیابی ساختمان مورد استفاده برای خانه سالمندان، توصیه می‌شود.

۲-۵ ضوابط مناسب‌سازی فضاهای داخلی

- ۵-۱-۲ لازم است در ساختمانهای بیش از یک طبقه، آسانسور و یا بالابر، در فضای مناسب تعبیه شود.

- ۵-۲-۵ کلیه فضاهای خواب و نشیمن مورد استفاده سالمندان باید از نور مستقیم برخوردار باشند.
- ۵-۳-۲ اجرای تمهیدات لازم جهت ایمنی ساختمان در برابر زلزله و حریق، و اخذ تاییدیه‌های لازم از مراجع ذیصلاح، الزامی است.

- ۵-۴-۵ حداقل سرانه به ازای هر سالمند می‌تواند $16/5$ مترمربع در نظر گرفته شود.
- ۵-۵-۵ کاهش سرانه نسبت به سرانه الزامی در طراحی خانه‌های سالمندان مندرج در بند ۳-۲-۳-۱ تنها از سطح فضاهای اداری، فضاهای مشترک و فضاهای خدماتی مجاز است، به گونه‌ای که سرانه هیچ یک از فضاهای بیشتر از $1/5$ مترمربع تقلیل نیابد.
- ۵-۶-۵ کلیه موانع افقی و یا عمودی و اختلاف سطح در فضاهای داخلی بایستی برطرف گردد.



- ۵-۲-۷ آستانه درها بایستی حذف شده و یا به حداقل ارتفاع ۲۰ میلیمتر کاهش یابد.
- ۵-۲-۸ کلیه دستگیره درها و پنجره‌ها تعویض شده و مطابق بندهای ۲-۳ و ۶-۲-۴ این ضابطه تغییر یابند.
- ۵-۲-۹ حداقل عرض مفید درها به ۸۰ سانتیمتر برسد.
- ۵-۲-۱۰ پوشش کف کلیه فضاهای مطابق ضوابط مندرج در این نشریه تغییر یابد.
- ۵-۲-۱۱ رنگ آمیزی فضاهای مطابق با ضوابط مندرج در این نشریه تغییر یابد.
- ۵-۲-۱۲ از میله‌های دستگرد، مطابق بند ۴-۲ مندرج در این ضابطه، در کلیه مسیرهای تردد سالمدان و نیز فضاهای بهداشتی، استفاده شود.
- ۵-۲-۱۳ ابعاد فضاهای بهداشتی مطابق با حداقل اندازه‌های مندرج در بند ۹-۲-۵ این ضابطه، بایستی مناسب‌سازی گردد.
- ۵-۲-۱۴ کلیه لوازم و تجهیزات مورد استفاده سالمدان، با ابعاد و ارتفاع مناسب مندرج در این ضابطه مطابقت داده شوند.

۳-۵ ضوابط مناسب‌سازی فضای باز خانه سالمدان

- ۵-۳-۱ وجود فضای باز در ساختمانهای مورد استفاده برای خانه سالمدان، الزامی است و مساحت این فضا حداقل ۴۰٪ سطح اشغال زمین باید باشد.
- ۵-۳-۲ کلیه موانع موجود در مسیرهای تردد سالمدان در فضای باز، بایستی برطرف شود.
- ۵-۳-۳ حذف کلیه پله‌ها و استفاده از سطح شیبدار با شیب مناسب (حداکثر ۵٪) در فضای باز خانه‌های سالمدان الزامی است.
- ۵-۳-۴ تعییه میله‌های دستگرد در مسیرهای تردد سالمدان، بویژه دو طرف سطوح شیبدار الزامی است.
- ۵-۳-۵ پیش‌بینی فضاهایی برای نشستن همراه با مبلمان مناسب، نورپردازی صحیح و استفاده از سایبان در مسیرهای تردد فضاهای باز خانه‌های سالمدان مطابق بند ۳-۲-۸-۵ توصیه می‌شود.

۴-۵ سایر مقررات

- الجزء موارد مناسب‌سازی ذکر شده، در سایر موارد، رعایت ضوابط مندرج در این نشریه الزامی است.

مراجع

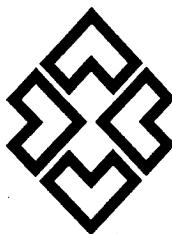
۱. رفیع‌زاده، ندا؛ نوزری، شعله؛ روشن‌بخش، حسین. "رهنمودهای طراحی معماری خانه‌های سالمندان"، مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، تهران، ۱۳۸۰.
۲. نوزری، شعله؛ رفیع‌زاده، ندا؛ داعی‌نژاد، فرامرز. "مبانی طراحی فضاهای باز محله‌های مسکونی متناسب با شرایط سالمندان"، مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، تهران، ۱۳۸۲.
۳. "ضوابط و مقررات شهرسازی و معماری برای افراد معلول جسمی - حرکتی - ویرایش دوم"، مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، تهران، ۱۳۷۸.
۴. میشارا، بربان‌ال؛ رایدل، روبرت جی. "روانشناسی پیری"، ترجمه حمزه گنجی و الما داویدیان و فرنگیس حبیبی، انتشارات اطلاعات، تهران، ۱۳۶۵.
۵. شفیع‌آبادی، عبدالله. "مبانی روان‌شناسی رشد"، انتشارات چهر، تهران، ۱۳۷۲.
۶. قوامی، شهین. "شهر سالم، اصول طراحی برای افراد دارای کهولت، ناتوانی، اختلال و معلولیت"، انتشارات چاپ شهر، تهران، ۱۳۷۳.
۷. "دستورالعمل اجرایی آیین‌نامه تاسیس و اداره مراکز خصوصی معلولین و سالمندان"، سازمان بهزیستی کشور، تهران، ۱۳۶۵.
۸. ایران. مرکز آمار ایران. "نتایج سرشماری تفصیلی نفوس و مسکن"، مرکز آمار ایران، تهران، ۱۳۷۵ تا ۱۳۶۵.
۹. زرگر، اکبر. "تدوین ضوابط مکانیابی و طراحی مسجد"، مرکز مطالعاتی و تحقیقاتی شهرسازی و معماری، وزارت مسکن و شهرسازی، تهران، ۱۳۸۱.
۱۰. آیین‌نامه طراحی راههای شهری، بخش ۱۰، مسیرهای پیاده، معاونت شهرسازی و معماری وزارت مسکن و شهرسازی، تهران، ۱۳۷۵.



۱۱. نیکروان مفرد، مژگان. "هماهنگی مدولار در نظام طراحی و اجرای ساختمان- اصول و مبانی نظری و ارزیابی اندازه‌ها و معیارها در طراحی و ساخت"، مرکز تحقیقات ساختمان و مسکن، تهران، چاپ سوم، ۱۳۸۲.
۱۲. "مقررات ملی ساختمان، مبحث سوم، حفاظت ساختمانها در برابر حریق"، دفتر تدوین و ترویج مقررات ملی ساختمان، معاونت نظام مهندسی و اجرای ساختمان، وزارت مسکن و شهرسازی، تهران، ۱۳۸۰.
۱۳. "مقررات ملی ساختمان، مبحث چهاردهم، تاسیسات گرمایی تعویض هوا و تهویه مطبوع"، دفتر تدوین و ترویج مقررات ملی ساختمان، معاونت نظام مهندسی و اجرای ساختمان وزارت مسکن و شهرسازی، تهران، ۱۳۸۰.
۱۴. "مقررات ملی ساختمان، مبحث پانزدهم، آسانسورها و پله‌های برقی"، دفتر تدوین و ترویج مقررات ملی ساختمان، معاونت نظام مهندسی و اجرای ساختمان وزارت مسکن و شهرسازی، تهران، ۱۳۸۰.
۱۵. "مقررات ملی ساختمان، مبحث نوزدهم، صرفه‌جویی در مصرف انرژی"، دفتر تدوین و ترویج مقررات ملی ساختمان، معاونت نظام مهندسی و اجرای ساختمان وزارت مسکن و شهرسازی، تهران، ۱۳۸۱.
16. Brawley, Elizabeth C. "Design innovations for aging and alzheimers, Creating caring environment". New York, John Wiley and Sons, 2006.
17. "Design for aging review", American Institute of Architects, Design for ageing center, Australia, The Images Publishing, 2005.
18. Malcolm L. Johnson. " The Cambridge Handbook of Age and Ageing", London, Cambridge University Press, 2005.
19. Bigby, Christine. " Ageing with a lifelong Disability", London, Jessica Kingsley Publishers, 2004.
20. "Architectural Graphic Standards for Residential Construction", USA, John Wiley and Sons, 2003.
21. "International Building Code", Canada, John Wiley & Sons, 2002.
22. "Guide lines for Standards Developers to Address the Needs of Older Persons and Persons with Disabilities", Switzerland, ANSI, 2001.
23. Mostaedi, Arian. "Residences for the Elderly", Barcelona, Carles Broto, 2005.
24. "National Building Code of Canada", Canada, National Research Council Canada, 2005.
25. "Uniform Building Code", International Conference of Building Officials, USA, 1997.
26. "Building Officials and CODE Administrators International INC", USA, 2000.
27. "IBC Nonstructural Comparison and Cross Reference", ICBO, USA, 1997 – 2000,



28. "Building CODE of Australia", Australia, Australian Institute of Building, 1996.
29. "TIME – SAVER Standards for Housing and Residential Development", USA, Mc Graw – Hill, 1995.
30. "Human Factor Design Hand book", USA, McGraw – Hill, 1992.
31. "Guide to dimensions in designing for elderly people", British Standards Institution, London, BSI, 1991.
32. "Dimensions in Designing for Elderly People", British Standard, BS4467, England, 1991.
33. "TIME – SAVER Standards for Building Types", USA, McGraw – Hill, 1990.
34. "Interior Graphic and Design Standards", New York, Watson-Guptill, 1986.
35. "TIME – SAVER Standards for Residential Development" USA, McGraw – Hill, 1984.
36. Neufert, Ernst. "Architects DATA", New York, Blackwell Science, 2002.
37. [Http: // www. Cts. Umn.edu/ pdf](http://www.Cts.Umn.edu/pdf)



Building and Housing Research Center

Code of Practice of Architectural Design for Suitable Houses for the Aged People

**Technical Committee for Architectural Design
Criteria for Aged People**

**Research Report
BHRC Publication No. S - 508**

**Ministry of Housing
and Urban Development**
**Deputy of Urban
Planning and Architecture**



**Building and Housing
Research Center**

BHRC - PN S 508

**APPROVED BY
HIGH COUNCIL OF URBAN
PLANNING AND ARCHITECTURE
OF IRAN
APRIL 7, 2008**

**Code of Practice of Architectural
Design for Suitable Houses for
the Aged People**

ISBN: 978-964-9903-77-4



9 789649 903774

بها: ۷۰۰۰ ریال